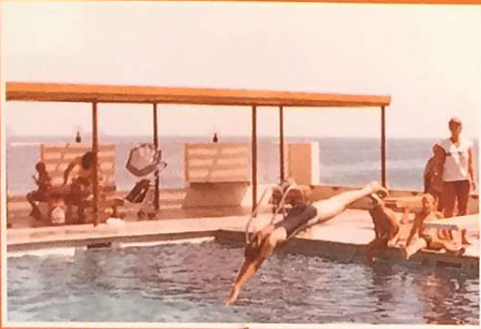

Ras

Kraatzibel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

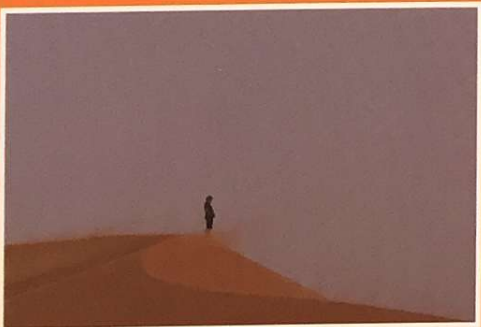
UIT DE OUDE DOOS
terug naar 1980

AVONDVIERDAAGSE
februari 2012

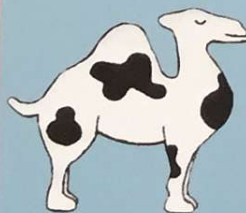
ORANJEBAL
2012

VAN LEEG NAAR VOL
door de Empty Quarters

VRIJMARKT 2012

 Like us on
Facebook

Everybody Happy?

Wij wel! Want nummer 3 van de Raskrabbel jaargang 27 is weer een feit! Deze keer met een nieuwe eindredactie in de vorm van Renate en Roos! Angela, dit was echt je laatste! Heel erg bedankt en wij wensen je natuurlijk ook heel veel succes de komende tijd met het verhuizen naar jullie nieuwe stek. Ook willen wij Lonneke bedanken voor haar bijdrage en alvast haar opvolgster Alexandra van harte welkom heten bij het team! Verder willen wij Ceciel hartelijk danken voor haar jarenlange bijdrage aan de boekenpagina.

Even voorstellen:

Ik (Roos) ben in november aangekomen met mijn man en drie kinderen. Noor is een baby van 8 maanden, dan komt Stijn van ruim 2.5 jaar en Lars van ruim 4.5 jaar. Mijn man Jeroen werkt voor de afdeling productie chemie binnen PDO. We hebben heel wat mooie evenementen mogen beleven als nieuw aangekomen "lichting", wat een enthousiasme vanuit de Nederlandse expat gemeenschap. Het heeft mij geholpen om me al goed thuis te voelen en veel leuke mensen te ontmoeten. Er blijven nieuwe mensen komen en ervaren mensen vertrekken.

En ik (Renate) ben in september aangekomen met man en 2 kids, inmiddels is de 3e er ook! Hier ook al wat ervaring met leuke evenementen en natuurlijk gaan we weer een leuk jaar tegemoet na de zomer!

We beginnen dan uiteraard weer met de kick-off party! In dit nummer nog even een terugblik op het Orange ball, avondvierdaagse en natuurlijk de vrijmarkt. Verder tal van leuke verslagen en verhalen.

Vanuit de redactie nog een oproep:

- Columnist gezocht, mag anoniem, grappig en toch scherp / kritisch (van tong) , man of vrouw
- Iedereen die een spannend reisverslag, een leuk verhaal of gewoon iets te melden heeft, is welkom om een stukje in te sturen
- De volgende deadline is 1 oktober maar de hele zomer mag er ingestuurd worden naar raskrabbel@hotmail.com

Dan rest ons nog om iedereen een hele fijne zomer toe te wensen in Nederland, hier of elders en blijf de Raskrabbel volgen op Facebook voor de laatste nieuwtjes!

Veel leesplezier!

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via: Helga Tjiben of via het emailadres: raskrabbel@hotmail.com

Heb je ook iets leuks om in te sturen? Super! Lever dan je tekst aan in een Word document. We houden ongeveer 450 woorden per pagina aan, dan heb je nog wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen graag apart aanleveren (hoge resolutie jpg, pdf, eps of psd).

De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Indien nodig behoudt zij zich in uitzonderings gevallen het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

vlnr> Renate Buijsman-Derks, Roos Lankhaar, Evert Moes, Ilse van de Horst, Helga Tjiben

HOOFDREDACTIE
Renate Buijsman-Derks
Roos Lankhaar

VASTE FOTOGRAFEN
Agnes van der Gaag
Suzanne Banning

LAY OUT
Lonneke van Sluis
Hinke Catsburg

WEBSITE / FACEBOOK
www.deraskrabbel.nl
www.facebook.com/raskrabbel

VASTE SCHRIJVERS
Roos Lankhaar
Renate Buijsman-Derks
Ilse van der Horst
Evert Moes

DISTRIBUTIE
Helga Tjiben

CORRECTIES
Roos Lankhaar
Renate Buijsman-Derks

FINANCIËEL BEHEER
EN ADVERTENTIES
Hendrik Moorrees

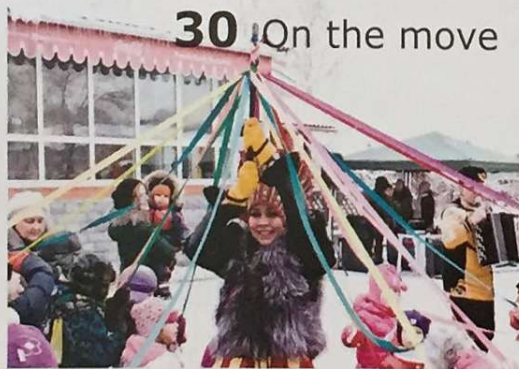
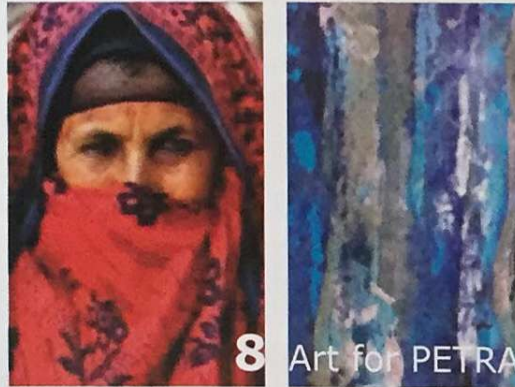
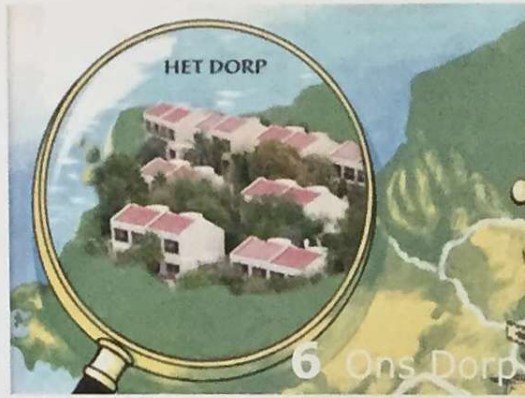
ADVERTEERDERS
KLM
BB&L
Al Qurum dierenarts
Qurum Medical Centre
Planning Masters

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.

Inhoud

DEADLINE KOPIJ VOLGENDE UITGAVE: 10 OKTOBER 2012

VASTE RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 5 Holland Comité
- 14 Mijn baan in Oman
- 18 Column Ingrid
- 19 Restaurant Review
- 25 Schrijverspen
- 28 Ceciel's boekenpagina
- 29 Prikbord
- 30 On the move
- 36 Ambassade nieuws
- 38 Financiële perikelen
- 40 Kinderpagina
- 44 Kick off Party

REPORTAGES EN FOTO'S

- 6 Ons Dorp
- 7 Uit de oude doos
- 8 Art for PETRA
- 10 In the jungle
- 10 Tim's Tennis Toernooi
- 11 Internations
- 12 Avondvierdaagse
- 13 A wind of change
- 16 Hoe overleef ik als....
- 17 Klaas van Eerden
- 20 SESSION
- 22 Oranjebal
- 24 Ontmaagd
- 26 Van leeg naar vol
- 33 Afscheid Marc
- 34 Vrijmarkt

Beste Lezers,

Een paar weken geleden is het nieuwe Holland Comité van start gegaan. Na twee jaar Holland Comité was het voor mij het goede moment om het stokje door te geven. Ik ben blij dat er weer veel mensen klaarstonden om enthousiast mee te helpen. Het organiseren van zoveel evenementen is niet mogelijk zonder veel vrijwilligers. Ik wil dan ook iedereen die geholpen heeft bij Holland Comité activiteiten, en dat zijn er veel, enorm bedanken voor hun inzet.

Ook wil ik graag onze sponsors bedanken. We waren in de gelukkige positie dat we via sponsorpeld nog meer activiteiten met een behoorlijke budget konden ondersteunen. Maar dat gaat niet zomaar, er zijn bergen verzet door mensen die het Holland Comité gaan verlaten.

We hadden dit nooit kunnen doen zonder Oddy voor de sponsoring, Heleen voor de organisatie, Johnny voor het ontwerpbare klussen, Hendrik voor de financiën en de hand op de knip, Klaas voor het technische overzicht en sponsoring en last but not least Marc voor de ambassade relaties. Ontzettend bedankt voor jullie bijdrage en succes bij jullie volgende postings of andere activiteiten.

Ik wens Karen en de rest van het team enorm veel succes en ik ben ervan overtuigd dat het weer een jaar zal worden vol geweldige evenementen.

KEES

Beste Nederlanders en Nederlandstaligen,

Mijn eerste voorwoord voor de Raskrabbel, en meteen een goede plek om het vorige Holland Comité, met Kees Nieuwenkamp als voorzitter, hartelijk te bedanken voor hun inzet en enthousiasme de afgelopen jaren!!

Dit kwartaal zijn er weer een aantal fantastische events georganiseerd: het Oranjebeal, de Filmdag, de Vrijmarkt en het Cabaret. De "Orange Ball Beach Club" was een spetterend feest, onder andere door de band en de aankleding. Vooral het voetenbadje inclusief massage en de bitterballen waren erg in trek! Het event was zelfs totaal uitverkocht, en een groot deel van de aanwezigen was er nog op het moment dat het feest eigenlijk al afgelopen was, David Boeyinga en commissie bedankt!

De Filmdag is dit keer in een nieuw jasje gestoken, alleen gericht op kinderen. Een groot aantal kids heeft genoten van de 3 films, en natuurlijk van de popcorn! Een week later waren dezelfde kids bijzonder verrast dat de Koningin nog een keer speciaal naar Oman kwam om de Vrijmarkt te openen, en de tijd nam om iedereen een hand te geven, en al het uitgestalde speelgoed en etenswaren te bekijken. Een ontzettend leuke stunt van de Vrijmarkt Commissie, bedankt dames!

Voor het jaarlijkse Cabaret hebben we Klaas van Eerden overgevlogen uit Nederland. Zijn reputatie als top Cabaretier heeft hij helemaal waargemaakt en het werd een zeer geslaagde en goed bezochte avond, natuurlijk gevolgd door een gezellige borrel.

De warme zomer is nu weer in het land, en de laatste activiteiten achter de rug. Vanaf 1 April 2012 is een nieuw enthousiast Holland Comité vooruit aan het kijken, bestaande uit een aantal oude bekenden

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

(Kariénke, Ans, Yvonne, Fokje, Hendrik, Marc) en nieuwe gezichten (Deborah, Sjoerd, Arjan en ik). We zijn al weer volop bezig en hebben er met zijn allen enorm veel zin in om het succes van het vorige Comité voort te zetten!

Deze Raskrabbel is ook uitgebracht door een vernieuwde commissie, met Renate en Roos als nieuwe hoofdredactie, en het resultaat is weer tot in de puntjes verzorgd. En ook de nieuwe voorzitters voor het Kinderfeest (Sander Nijman) en het Oranjebeal 2013 (Dennis Mulder) zijn al weer voorzichtig bezig een team samen te stellen.

Rest mij nog om iedereen een fijne zomervakantie toe te wensen, succes te wensen aan diegene die Oman gaan verlaten, en de rest hoop ik weer terug te zien op de Kick-off Party op 20 September 2012!

Karen Thijs
Voorzitter Holland Comité

Voorzitter	Karen Thijs
Secretariaat	Kariénke Boeyinga-Querner
Penningmeester	Hendrik Moorrees
Techniek & Opbouw	Sjoerd Wijstma
Impressariaat	Ans Goossens, Yvonne van den Wildenberg, Fokje van der Sluis, Arjan Vos en Deborah Contini
Ras Krabbel liaison	Renate Buijsman-Derks, Roos Lankhaar
Ambassade liaison	
Oranjebeal	Dennis Mulder
Kinderfeest	Sander Nijman
Zwemvierdaagse	Renate Buijsman-Derks
Avondvierdaagse	Annemarie Quadvlieg
Sinterklaas	Mariska Nijman
Vrijmarkt	

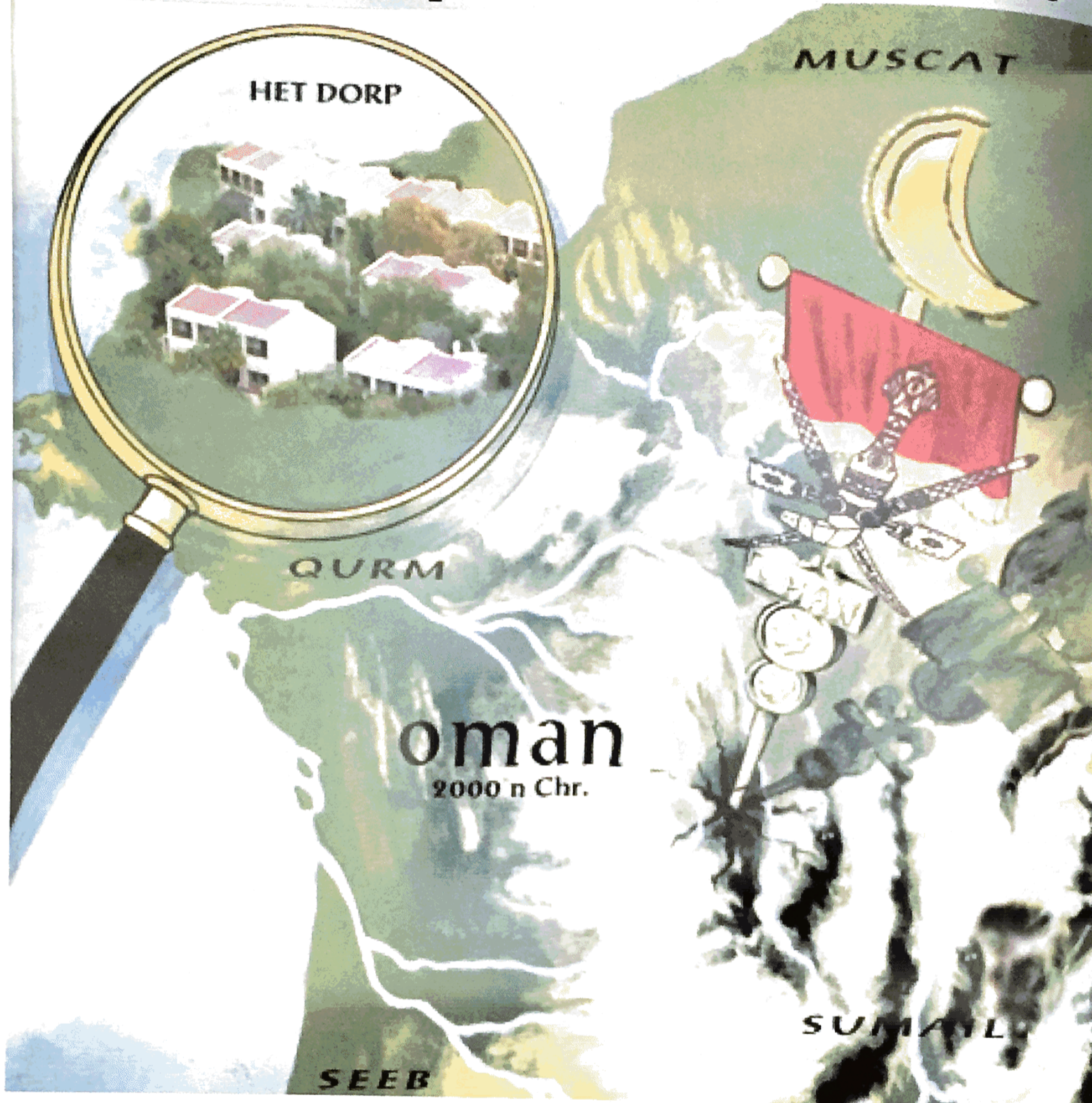
het Holland Comité wordt gesponsord door

ULTERRA™

Ons dorp

Door Angela Mazairac

Nu de eerste huizen op het kamp alweer zijn afgebroken rijst de vraag hoe het kamp er in het begin uit moet hebben gezien. Het toeval wil dat Claudia Blom ruim een jaar geleden een klein gezelschap tegen kwam op de Boatclub, waarvan bleek dat een daarvan een de eerste bewoners van het kamp was. De dame in kwestie (een weduwe van in de tachtig) was met haar zoon, schoondochter en een vriendin op een cruise en waren aangemeerd in Muttrah. Reden om een taxi te pakken en naar het camp te rijden. Daar aangekomen hadden ze eerst een rondrit over het kamp gemaakt waarbij ze van de ene verbazing in de andere vielen. Toen zij jaren geleden arriveerden was er nagenoeg niets. In die tijd werden de huizen een voor een gebouwd en zodra een huis gereed was, kon een familie overkomen. Je begrijpt dat elke keer reikhalzend werd uitgekeken naar een nieuw gezin.

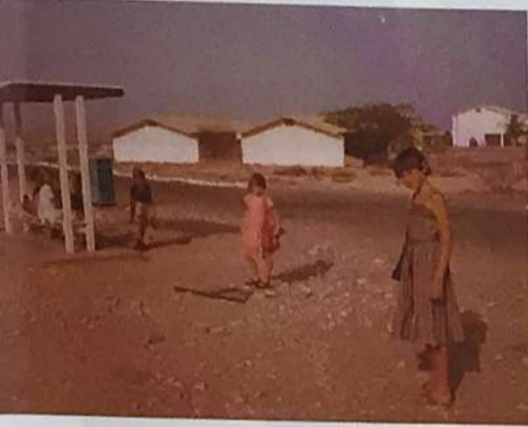
Tussen de twee kliffen was alleen strand en verder helemaal niets. Tegen de tijd dat ze Oman verlieten was net de 'ramp', de betonnen afrit bij de Boatclub af. Booschappen werden gedaan op de wekelijks markt en het buurtwinkeltje waar nu het postkantoor staat. Tijdens de rondrit in het camp hebben zij het huis dat zij jaren geleden hadden verlaten weer gevonden. De bewoners waren niet thuis, maar de huishoudster wel. Zij had contact opgenomen met de huidige bewoners en later op de dag hebben zij het huis alsnog kunnen bekijken. Toeval dat het een Nederlandse gezin betrof.

In maart kwam ik een gezin tegen in Razz al Jin waarvan Carolien Jonkman als kind een aantal jaren 'on camp' had gewoond. Zie de volgende pagina voor haar verslag.

UIT DE OUDE DOOS

kinderfeest

wachten op de appel- / of banaanbus op Suneinah street

Op 7-jarige leeftijd (mei-juni 1978) ben ik met mijn vader, moeder, zusje en broertje naar Oman verhuist. De weg van Seeb Airport naar Ras Al Hamra was kaal en leeg, eigenlijk een laag asfalt door de middle of nowhere. Er werd druk gewerkt aan het behoud van groen langs de weg maar dat mocht niet heel erg baten. De sfeer in Oman was toen gelijk aan de sfeer die ik afgelopen februari heb ervaren: vriendelijk en behulpzaam.

Ons eerste huis was Suneinah Road 2 (nu: Suneinah Street), later zijn we verhuisd naar Heima Road 9 (nu: Heima Street). Toen waren er eigenlijk alleen huizen op de heuvel en niet zoals nu in de dalen. Sayalla Terrace bestond nog niet, wel was de begraafplaats al gecreeerd.

Bij de Shell-pomp, onderaan de weg bij gate 2 was een 'kamp'winkel, de Commissary. Hier deed mijn moeder bijna alle boodschappen. Het kamp was, net zoals nu het geval is, gewoon open: geen gate of bewaking.

Na de zomer startte ik op de PDO-school in de tweede klas. Gedurende de vijf jaar op school waren er een complete Nederlandse en een complete Engelse leergang. De enige nationaliteiten waren dan ook Nederlands en Brits. Onze hoofdmeester was Brian Watts van wie wij ook Engelse les kregen. De klassen waren niet heel groot maar toch gemiddeld zo'n 15 leerlingen per klas. Eén jaar zelfs twee 4de klassen.

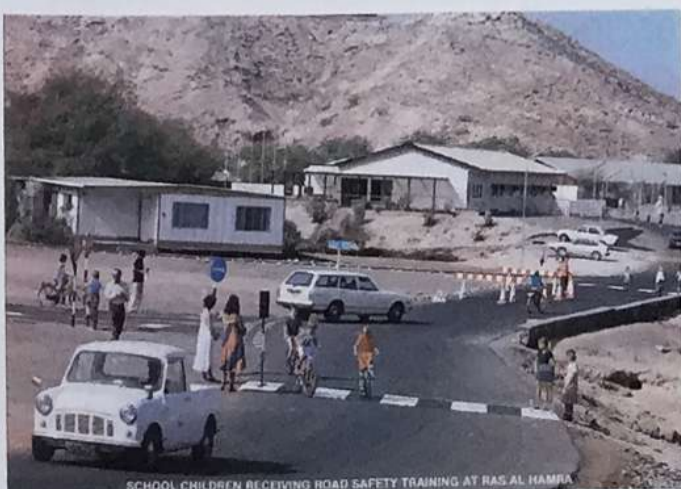
In de periode dat ik in Oman woonde zijn de boatclub en de voorzieningen rondom het zwembad verbeterd. Jaarlijks werden het kinderfeest en Dutch Night (beiden rond 30 april) georganiseerd. Ik heb de tijd van mijn leven gehad en ben blij dat ik alles nog heb gezien voordat het gesloopt gaat worden.

Een warme groet,
Carolien Jonkman

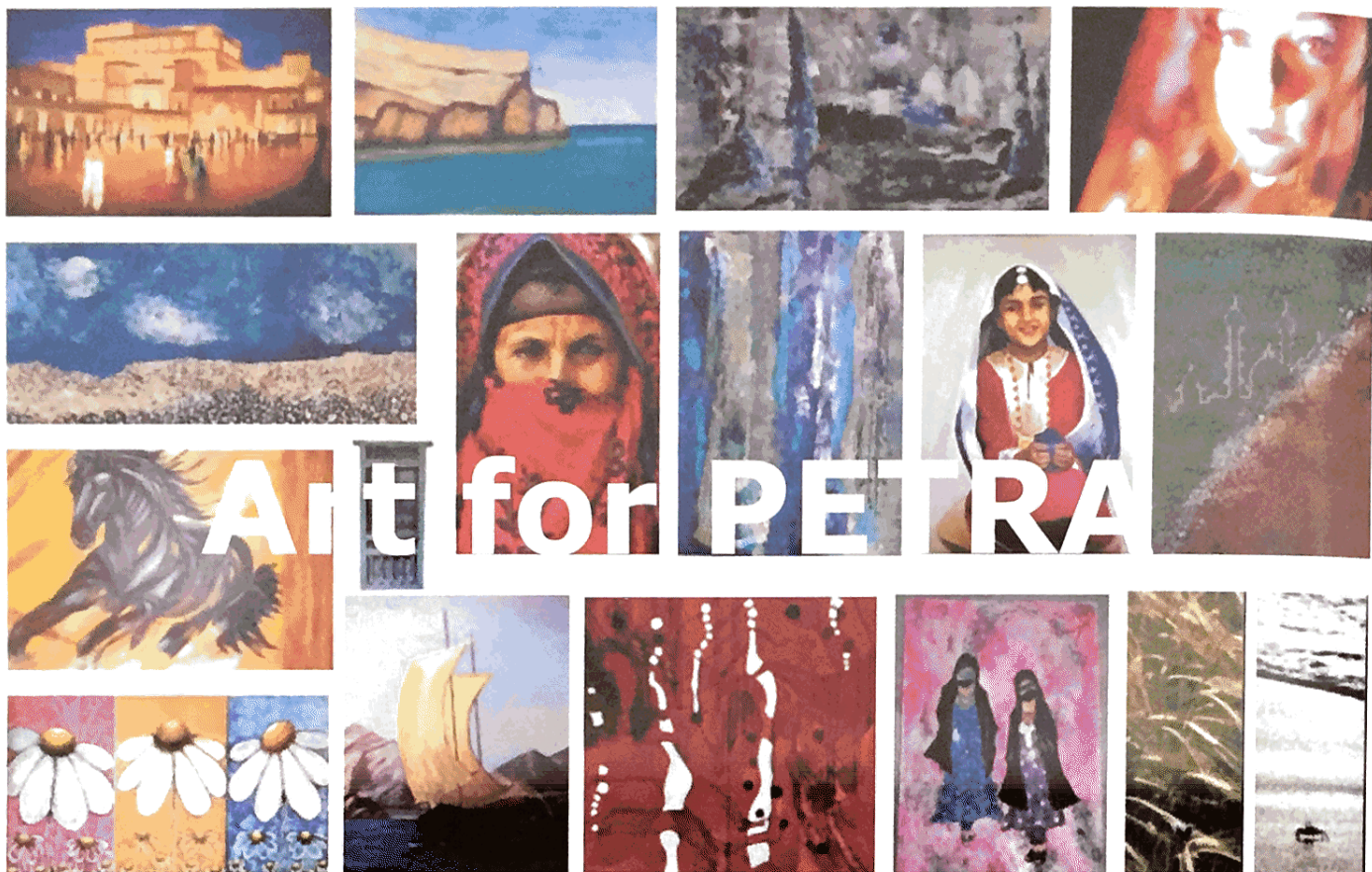

zwemwedstrijd

sportdag

SCHOOL CHILDREN RECEIVING ROAD SAFETY TRAINING AT RAS AL HAMRA

Kunst tentoonstelling "Art for PETRA", 14 tot 18 mei 2012, InterContinental Muscat

Twintig kunstenaars uit diverse landen en met gevarieerde culturele achtergrond hebben samen een kunst tentoonstelling georganiseerd om hun werken in het InterContinental Hotel in Muscat ten toon te stellen. De deelnemers waren Aruna Chagarlamudi, Asmara Naveed, Beatrix Abiwu, Diana Samonenko, Flora Kiss, Heena Kothary, Ingunn Heggheim-Bulteau, Marianne Olsgaard, Margarita Lipkov, Olga Hupje, Sunita Rajvanshi, Suzanne Banning, Mary, Nathaniel, Elise en Kirsten Sweigart, Tania Hens, Tarini Agarwal, Valentina Dolgopyatova en Wendy de Plaa. De meesten van hen schilderen regelmatig samen op het Ras Al Hamra Recreation Centre en er waren ook wat vriendinnen bij. Een deel van de opbrengst ging naar P.E.T.R.A. Oman, "The Para Equestrian and Therapeutic Riding Activities", vandaar de naam "Art for PETRA" voor deze tentoonstelling, de derde in een serie van drie, in de eerste helft van dit jaar.

Hoe is deze tentoonstelling ontstaan? Een jaar geleden vroeg Valentina tijdens onze "Creative Arts Workshop" in RAHRC of we met onze groep een kunst tentoonstelling konden houden. Vanaf dat moment zijn we op zoek gegaan naar een goede lokatie. Het

duurde bijna een jaar voordat we een goede plek gevonden hadden. Dat gebeurde vorig jaar november, toen Sandra Kapoh, mede-oprichtster van P.E.T.R.A., Sunita, die ook les geeft op het "RAHRC Arts Centre", en ik spraken met Edouard Feghali, Food and Beverage Director bij InterContinental Muscat. We besloten om een serie van drie kunst tentoonstellingen te organiseren en een deel van de opbrengst aan P.E.T.R.A. te doneren. De eerste tentoonstelling "Land of Impressions" van Sandra en Maya Parfenova werd in maart dit jaar gehouden, gevolgd door de tweede tentoonstelling "Celebration of Colours" van Sunita Rajvanshi en Tania Hens in april.

Tijdens de derde tentoonstelling "Art for PETRA" waren 100 kunstwerken, schilderijen en foto's, te bezichtigen. Deze kleurrijke collectie toonde een uitgebreid scala aan onderwerpen, variërend van Omaans/Arabisch thema en figuratief tot abstract. Leta Slupik luisterde de opening op met haar prachtige fluit muziek, die zij ten gehore bracht op een aantal handgemaakte fluiten van Native-American oorsprong.

Wat inspireerde deze kunstenaars om mee te doen en hoe vonden ze het? Hier volgen enkele woorden van wat deelnemers:

Wendy: "Een fantastische manier om een platform te creëren waar veel creatieve mensen in Muscat hun werk kunnen laten zien. Het was voor mij heel inspirerend om iets te doen waar we allemaal van houden met een grote bonus dat we zo veel geld voor PETRA hebben kunnen inzamelen. Ik vond het echt een heel leuke ervaring."

Aruna: "Ik was geïnspireerd door "Celebration of Colours" de tentoonstelling die Tania en Sunita voor PETRA gehouden hebben. Daardoor kwam ik er achter wat PETRA inhoudt en dat de organisatie gehandicapte kinderen helpt door hen therapeutisch te laten paardrijden. "Art for PETRA" heeft gezorgd voor sociaal bewustzijn en de mogelijkheid om met veel plezier onze kunst ten toon te stellen."

Tarini: "Een interessante manier om groeiend talent voor een goed doel te laten zien. Het was een tentoonstelling van eclectische werken in uiteenlopende media en niveaus, allemaal heel nieuw en boeiend."

Diana: "Ik ben nieuw in de "art scene" en ben in 2008 begonnen met schilderen. Vanwege werk was ik gestopt en na vier jaar was ik heel blij dat ik bij de Creative Arts Workshop in RAHRC terecht kon!!! Ik begon weer met veel plezier te schilderen! Het is zo'n goed idee om deze tentoonstelling te houden en tegelijkertijd een deel van het geld van verkochte schilderijen aan PETRA te doneren. Dit was voor mij de eerste tentoonstelling waar ik aan mee deed. Ik vond het een heel leuke ervaring en ik ben blij dat ik de kans kreeg om mee te doen. Er zijn veel mooie en interessante schilderijen en foto's en het is verrassend hoe verschillend mensen zijn in hun kijk op de wereld! Ik ben dol op deze tentoonstelling en ga door met schilderen om in de toekomst weer mee te kunnen doen!"

Heena: "Tentoonstellingen zijn heel belangrijk voor kunstenaars omdat het mensen bewust maakt van onze kunst. Voor een tentoonstelling maken we ons beste werk. Langs deze weg kunnen we ons werk aan een grote groep mensen laten zien, wat anders niet mogelijk zou zijn. Mijn inspiratie komt uit mijn geloof, dat ik wat ik heb kunnen bereiken, te danken heb aan de zegening van mijn ouders en steun en waard-

ering van de mensen om mij heen. En ik zie het als mijn taak om hen op de beste manier iets terug te geven in de vorm van mijn kunst."

Leta: "Ik was heel enthousiast dat ik mijn fluit muziek heb mogen spelen als artistieke bijdrage aan "Art for PETRA". Het geluid van de Native American fluit, dat in de grote, open hal van het InterContinental Hotel weerklonk, had een magisch effect op de openingsavond van de tentoonstelling. Ik hoop dat deze klank nog lang zal blijven in hart en geest van de mensen die er waren."

Suzanne: "Het was in meerdere opzichten een hele positieve ervaring om samen met deze enthousiaste groep onze expositie te houden. Vrienden, bekenden en ook het algemene publiek in Oman heeft voor het eerst kennis kunnen maken met mijn werk, ik heb een aantal nieuwe mensen leren kennen en dan was het ook nog eens allemaal voor een goed doel!"

Margarita: "Het was voor mij een heel persoonlijke keus om te helpen met geld inzamelen voor PETRA. Het was niet alleen belangrijk om mee te doen en mijn werk hier in Muscat ten toon te stellen, maar ook omdat ik een neef in Calgary heb, die met veel handicaps geboren is. Ik weet hoe mijn zus Rossana geworsteld heeft om plaatsen te vinden met stimulerende activiteiten voor haar kind. Mijn enige, kleine zusje en beste vriendin is onlangs overleden. Dit is voor mij een manier om haar te eren. Ik heb hiermee iets voor een doel gedaan dat zo na aan haar hart lag en door dat te doen, leeft ze weer...in mijn hart. Daarom ben ik zo ontroerd en dankbaar dat ik de kans kreeg om met mijn schilderijen mee te doen aan deze tentoonstelling."

In the Jungle...

door Ilse van der Horst

In Muscat zijn we altijd blij als er weer iets nieuws is. Toen een vriendin vertelde over een nieuw restaurant genaamd The Jungle aan het Qurm park, was mijn interesse gewekt. Mijn verwachting was een toeristisch restaurantje met takken en slangen in de lucht...

Een grote boog kondigt het restaurant aan. Dan komen we bij een kas, waar een paraplubak bij de ingang staat. En die paraplu heb je nodig. In de kas is een jungle nagebootst met bomen, planten en de bijbehorende nepdieren. De sproeiers geven het gevoel echt in de regen te lopen, wat toch zeldzaam is hier. We lopen langs een dinosaurus, die ineens een brul geeft.

Het restaurant blijft in stijl met panterbekleding, 'riviertjes' en muurschilderingen met jagers en dieren. De menukaart heeft bijpassende namen voor de gerechten. We beginnen met een Jungle pitcher; een heerlijk vruchtensapje met stukjes komkommer, sinaasappel en appel. Daarna volgen de voorgerechten. De mushroom puff is de absolute aanrader; heerlijk romig met pesto en champignons. Ook de linzensoep is erg smaakvol. De specialiteit qua hoofdgerecht van het restaurant is de grill. Er wordt een plaat uit de tafel gehaald, waar een grill in wordt gezet met de spiesjes. Ik

vind ze niet allemaal even smaakvol, maar het ziet er geweldig uit. De Paneer Tikka is mijn favoriet met de zachte blokjes kaas. Daarnaast wordt er een sizzler voorgeschoteld met enorme gamba's. Het Indiase Balti Dal Makhani zou ik meer als 'lekker voor erbij zien', dan als hoofdgerecht. Er staan ook nog interessante desserts op de kaart zoals de marshmallow fondue en de fried Mars bars.

Helaas konden we geen glaasje wijn bestellen, maar het was een interessante lunch. Het eten is niet duur en het is ook leuk voor kinderen. Er is zelfs bij de uitgang een aparte ruimte om kinderen plantjes te leren planten en ze kunnen ook nog (echte) konijnen voeren.

Door Renate Buijsman-Derks

Tim's Tennis Toernooi

Op 9 mei was het zover, Tim Blom (6 jaar) deed mee aan het 5e minitennis toernooi georganiseerd door de Oman Tennis Association. Hij was opgegeven door zijn coach en speelde samen met Vincent van Steenkiste (ook 6). Het vond allemaal plaats in Het Sultan Qaboos Sports Complex. Samen met Vincent trok Tim ten strijde tegen kinderen van andere tenniscoaches. Let wel, Tim en Vincent waren de enige 6-jarigen in dit toernooi en ze moesten zich staande zien te houden tegen kinderen van 8- en 9 jaar oud! 6 dappere wedstrijdje en 3,5 uur later, hadden ze 2x winst behaald maar dit was helaas onvoldoende om in de prijzen te vallen!

Tim's commentaar: "Ik vond het heel spannend en ik vond dat we het goed gedaan hadden, maar helaas hebben we de Champions league niet gewonnen!"

Internations - Muscat

door Ilse van der Horst

Als je niet voor PDO werkt of een van de verwante bedrijven en je komt hier alleen aan, dan is het minder vanzelfsprekend dat je ook meteen helemaal in de Nederlandse club zit. Toen ik aankwam, was ik meer afhankelijk van mijn niet-Nederlandse collega's en dus werd ik overal mee naartoe genomen. In de eerste week was er meteen al een Internations event. Ik ontmoette de eerste mensen, wisselde telefoonnummers uit en tot op de dag van vandaag heb ik hier nog steeds vrienden van.

Bij Internations tref je mensen van alle nationaliteiten. Alhoewel ik weinig Nederlanders tegen kom hier, zijn er toch meestal wel een paar. Van oorsprong is Internations bedoeld als een netwerkclub. In Muscat is het echter meer een sociale bijeenkomst, alhoewel het netwerken vast ook nog steeds gebeurt. Internations lijkt steeds populairder te worden in Muscat. Omdat er zoveel mensen op de events afkwamen, is het tegenwoordig elke 2 weken en zijn er gemiddeld zo'n 150 mensen per event.

Het is grappig om de verschillende culturen te zien. Omanis, Indiërs, Engelsen, Fransen, Amerikanen, Turken, noem maar op. Kennelijk staat bijna iedereen erg open om die nieuwe mensen ook daadwerkelijk te leren kennen. Iedereen praat met iedereen en zo zie je langzaam de vriendengroepen ontstaan. De meeste gasten komen uit India en het Verenigd Koninkrijk.

Internations is steeds op verschillende

locaties en vindt meestal doordeweeks plaats. Een veel gebruikte locatie is Left-Bank, maar ook Radisson Blue, Marina Bandar en Park Inn zijn goede voorbeelden van hosts. Meestal is er wat fingerfood aanwezig en soms zijn er ook speciale acties, zoals leuke gifts of een optreden.

Internations is een wereldwijde organisatie. In bijna alle landen biedt het de mogelijkheid om nieuwe mensen te leren kennen. Expats maar ook non-expats kunnen aansluiten. Ook in Amsterdam zijn ze actief. In principe kan elke plaats Internations opstarten als er voldoende animo voor is en als iemand zich als vrijwilliger opwerpt om de evenementen te organiseren. Hier wordt het georganiseerd door Moamen Mansour uit Jordanië. Naast borrels zijn er soms ook andere activiteiten, zoals bijvoorbeeld cabaret.

Verreweg de meeste van mijn vrienden hier zijn niet-Nederlands en die contacten heb ik opgedaan via Internations. Daarnaast is het altijd een goede gelegenheid om ook nog eens wat sociale activiteiten te doen gedurende de week in het rustige Muscat. Hoe meer verschillende mensen je kent, des te sneller je weet wat er nog meer te doen is.

Voor meer informatie, kijk op:
www.internations.org/muscat-expats

Avond vierdaagse '12

door Annemarie van Gelder

Op zaterdag 25 februari was het zover. Ongeveer 100 kinderen, in de leeftijd van 3 tot 12 jaar, stonden te trap-pelen om 4 dagen, 5 kilometer te lopen en hiermee de felbegeerde 4-daagse medaille te halen. Opvallend was het grote aantal internationale kindjes, 50% van de deelnemers was niet-Nederlands! De 2 jongste deelnemers dit jaar waren 3 jaar oud, een hele prestatie en er liepen 4 kinderen voor alweer de 6e keer mee en verdienden hiermee een medaille met het getal 6 erop.

De conventionele avond 4 daagse routes zouden dit jaar teveel beperkt worden door alle werkzaamheden aan het Ras Al Hamra Project, daarom is men op zoek gegaan naar nieuwe wandelroutes. Uiteindelijk werd er besloten om 2 van de 5 dagen te starten bij het poortje van Nimr-street. Een van de routes liep richting het doodlopend einde van Nimr-street, dat dus niet dood blijkt te lopen... Corine was zo vriendelijk de doorgang door de wadi aan te wijzen en vervolgens liepen op de derde dag een kleine 100 kinderen door de wadi naar Afar Street en kwamen vervolgens via de popcorn van Johnny, weer terug bij het poortje van Nimr-street. Dit was de langste route van de 4 daagse en vooral voor de jongste deelnemers was dit een hele uitdaging. De tweede nieuwe route liep door tot het einde van Dihad Street, waar een pad, over een bruggetje, door de wadi, naar boven loopt.

De overige routes startten bij de school en waren bekend terrein bij de meeste deelnemers. Op woensdag 29 februari, de laatste dag van de avond 4 daagse, stond op Sayyala Terrace de "Guides and Scouts" band klaar om de kinderen de laatste kilometers te begeleiden. Met een medaille en bloemen liepen de kinderen met de fanfare naar school.

Wij willen de begeleiders, die meegelopen hebben met de kinderen, om het evenement veilig te laten verlopen en de helpers bij de rustpunten hartelijk bedanken voor hun medewerking! Zijn er mensen geïnteresseerd om dit geweldige wandelevenement de volgende keer te organiseren neem dan contact op met een van ons of met het Holland Committee.

Annemarie van Gelder
Sanne Peret
Lydia Boersma

A WIND OF CHANGE

door Hedwig Rovers

Onlangs werd ik door Khalid Almashikhi, mijn vroegere leraar Arabisch en nu docent Engels aan Salalah College of Technology, uitgenodigd om een presentatie te houden over Nederland. Khalid heeft, net als een handje vol anderen die een gedachteverandering teweeg willen brengen in deze behoorlijk conservatieve gemeenschap, zijn vervolgstudie in de Verenigde Staten gedaan.

De ervaring die hij daar heeft opgedaan wil hij nu delen met zijn studenten hier in Salalah. Wat hij ze met name mee wil geven is dat er meer is dan alleen Dhofar en de stam waar je toe behoort. En dat, als je openstaat voor andere ideeën, je veranderingen te weeg kunt brengen waar Oman als geheel van kan profiteren.

Zo heeft hij, om de horizon van zijn 1e-jaars studenten te verbreden, een aantal expats uitgenodigd om een praatje te komen houden over hun land. Dat leidde ertoe dat ik een aantal weken geleden voor een klas met keurig in dishdasha/ abaya geklede studenten stond. Jongens aan de linker kant en de dames half verscholen achter de computers, helemaal rechts achterin. Om de boodschap zo goed mogelijk over te kunnen brengen had ik mijn presentatie vooral met plaatjes gemaakt. Onderwerpen die aan bod kwamen waren "Het Nederlandse Koningshuis", "Typisch Nederlands Eten",

"Beroemde Nederlanders" (natuurlijk kwam hierbij het Nederlands Voetbalteam aan bod) en een moeilijker onderwerp zoals "Dutch & Different" waarbij ik o.a. vertelde dat het in Nederland mogelijk is om als man met een andere man te trouwen. We sloten de presentatie af met een lesje Nederlands waar ze qua uitspraak verbazingwekkend goed in bleken te zijn.

Voordat ik de zaal verliet gingen de mannen nog met mij op de foto. De dames wilden dat absoluut niet omdat ze bang waren dat ik de foto, waar ze met onbedekt gezicht op zouden staan, aan andere Omaanse mannen zou laten zien. We namen afscheid met "Dank je Wel" en "Tot Ziens".

Khalid's talent en visie zijn inmiddels ook opgemerkt door het management van de Universiteit van Dhofar. Vanaf begin februari zal hij hier toekomstige leraren gaan opleiden die dan op hun beurt Khalid's ideeën weer kunnen doorgeven aan hun eigen studenten. Change is in the air!

Mijn baan in Oman

Door Lianne van Lienden

Al Qurum Veterinary Clinic is de grootste kleine huisdieren kliniek in Oman. Naast deze kliniek zijn er slechts twee andere klinieken in Muscat, dus het is er vrijwel altijd druk. Er worden vooral honden en katten behandeld, maar konijnen, papegaaien, schildpadden en andere exotische dieren worden ook steeds vaker binnengebracht. Een enkele keer wordt er gevraagd om naar een ziek paard te komen kijken, maar dit blijft beperkt tot de manegepaarden in Qurum. De koninklijke paarden worden door de koninklijke dierenarts behandeld.

De kliniek is van 9 tot 13 uur en van 16 tot 17 uur geopend voor consultaties. Dit zijn vrije spreekuren en er hoeven dus geen afspraken te worden gemaakt. Voor operaties moet er wel van te voren een afspraak worden gemaakt. De mogelijkheid tot huisbezoek bestaat voor degene die geen vervoer hebben of waarbij het niet mogelijk is het dier naar de kliniek te brengen. Na sluitingstijd kan men voor spoedgevallen contact opnemen met de dienstdoende dierenarts op het noodnummer.

De kliniek is opgebouwd uit een receptie met wachtruimte, twee consultatiekamers en een operatiekamer. Er is een laboratorium met uitgebreide bloedanalyse apparatuur,

centrifuge en microscoop. Daarnaast zijn er een heleboel kennels aanwezig voor de gehospitaliseerde dieren. Naast de kliniek is een nieuw gebouw in aanbouw, waar binnen enkele maanden nieuwe apparatuur voor digitale radiografie en echografie zal komen te staan. In de wachtruimte wordt een uitgebreide selectie aan voer, speeltjes, shampoos en andere accessoires te koop aangeboden.

Al Qurum Veterinary Clinic heeft een speciaal programma opgericht voor het steriliseren van de straatkatten en -honden om zo de zwerfdieren populatie in Oman trachten te verminderen. Mensen kunnen zwerfdieren vangen en binnenbrengen en deze tegen korting laten steriliseren. De kliniek heeft enkele kattenvallen, die uitgeleend kunnen worden na het betalen van een borg, zodat ook de echt wilde katten gevangen kunnen worden. Na de operatie worden de mensen gevraagd om de katten gedurende enkele dagen binnen te houden voor ze weer vrij te laten. Indien dit niet mogelijk is, kan de kat eventueel in de kliniek worden gehospitaliseerd, maar hier zijn natuurlijk extra hospitalisatie- en medicatiekosten aan verbonden. De straathonden kunnen helaas niet in de kliniek worden gehospitaliseerd wegens eventueel geluidsoverlast voor de burens.

Regelmatig worden er gevonden kittens binnengebracht door mensen die graag

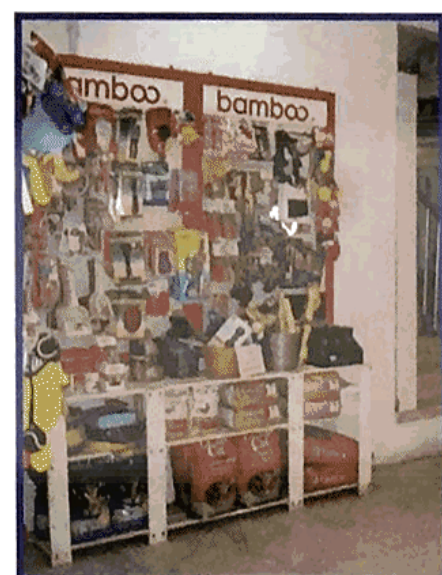
een handje willen helpen. De kosten voor het behandelen van de al dan niet zieke

diertjes, het voeren, steriliseren en vaccineren lopen hoog op. Er wordt dan ook een bedrag aan de mensen gevraagd indien zij niet bereid zijn de katten mee naar huis te nemen en er zelf voor te zorgen of een baasje voor te vinden. Helaas zijn er maar weinig mensen die bereid zijn er ook maar iets voor te betalen. Zo worden er ook frequent kittens in een doos voor de deur afgezet, soms met een briefje "sorry cat in box". Op de kliniek is er dus een overvloed aan adoptiekatten, die nog dringend op zoek zijn naar een liefdevol baasje voor het leven. Aangezien wij op de kliniek erg gehecht zijn aan de katten, is het belangrijk dat het juiste baasje voor iedere kat wordt gevonden. Mensen die geïnteresseerd zijn, moeten een afspraak maken en worden gevraagd om langs te komen, enkele vragen te beantwoorden en te zien hoe er met de kat wordt omgegaan. Zo wordt er voorkomen dat de kat uiteindelijk toch ongeschikt wordt bevonden en wordt teruggebracht. Elk van de katten wordt voor de adoptie gesteriliseerd en gevaccineerd op kosten van de kliniek. Als de kittens nog te jong zijn, kan dit voor enkele maanden later ingepland worden. Indien men niet geïnteresseerd is in het adopteren van een kat, maar toch graag wil helpen, bestaat er ook de mogelijkheid om een pleeggezin te zijn gedurende enkele weken. De kat leert zo hoe het is om in gezinssituatie en nieuwe omgeving te leven, wat goed is voor de ontwikkeling van de kat.

Naast het behandelen van dieren biedt de kliniek ook andere diensten aan, zoals onder andere de import en export van huisdieren, gebitsreiniging en "grooming" voor zowel hond als kat. Aangezien er geen dierenpensions in Oman aanwezig zijn, behalve de boarding kennels voor honden vlakbij Sultan Center, kunnen mensen hun kat op de kliniek achterlaten en met een veilig gevoel op vakantie gaan. Er is een speciale afdeling voor deze logeetjes, afgescheiden van de gehospitaliseerde dieren, om stress te minimaliseren. Elke kat krijgt zijn eigen kennel tenzij de eigenaar meerdere katten binnenbrengt die graag samenzitten. De hokken zijn erg groot en bestaan uit verschillende niveaus, zodat de

kat zich goed kan bewegen en lekker kan verstoppert. De eigenaren kunnen, indien zij dit wensen, specifiek voer en speeltjes of iets dergelijks achter laten om het verblijf zo vertrouwd en comfortabel mogelijk te maken. Wegens gebrek aan ruimte, door het hebben van de vele adoptiekatten, moet er echter van te voren een plekje worden gereserveerd.

De diensten blijven echter niet beperkt tot Muscat. Aangezien er in Salalah geen dierenkliniek bestaat, gaat er 2 tot 3 keer per jaar een dierenarts van de kliniek voor enkele dagen naar Salalah. Wanneer de kliniek een dergelijk bezoek aankondigt, moeten de klanten ruim van te voren een afspraak maken, aangezien er een hoop voorbereiding aan vooraf gaat. Naast de standaard vaccinaties en andere consultaties worden er ook katten en honden gesteriliseerd en gecastreerd. Er is hiervoor helaas geen speciale operatieruimte aanwezig en worden de operaties dus bij de klanten thuis uitgevoerd. Dit gebeurt meestal gewoonweg op de keukentafel, maar de favoriete plaats is de strijkplank, aangezien deze in hoogte verstelbaar is en op een plek met voldoende licht en ruimte kan worden neergezet. Buiten deze bezoekerperiodes kunnen de dieren ook overgevlogen of gereden worden voor behandeling. Daarnaast komen er ook frequent patiënten uit Sohar en Nizwa naar Muscat toe.

**Voor nog meer informatie of interesse in het adopteren van één of meerdere van de katten, neem dan contact op met de kliniek. Hopelijk bent u degene die deze hoopvolle diertjes een liefdevol thuis kan bieden...
Ze hebben lang genoeg gewacht!**

HOE *overleef ik* ALS EXPATVROUW

DOOR CORINE SELDERS

"Hoe overleef ik....?" Is een waanzinnig populaire en vaak bekroonde boekenserie van Francine Oomen voor tienermeisjes. Terwijl ik op de leeftijd van mijn oudste dochter nog genoot van de avonturen van de "Olijke Tweeling", houdt zij zich bezig met onderwerpen als homoseksualiteit, probleemouders en tongzoenen. Tijden zijn blijkbaar veranderd. Hoe zou een boek eruit zien met de titel "Hoe overleef ik als expatvrouw?" vraag ik me af. En wat zouden die "survival-tips" zijn?

Mieke Ruijs gaf me de cursus "*Creative Living Ex-Patria*". Zij kreeg de cursus cadeau in 2009 toen haar leven als Shellina officieel begon. Naar mijn idee bij wijze van grap. Het is me niet helemaal duidelijk uit welk jaartal de syllabus afkomstig is. Ik gok begin jaren 80, hij is namelijk getypt en gestencild.

Het doel van de cursus was toekomstige expat-vrouwen voor te bereiden op hun eerste buitenlandse plaatsing. De doelgroep is de niet-werkende, meestal vrouwelijke partner. Ik denk terug aan mijn allereerste Shell outpost koffiemorgen, september 2002 in Moskou. Alhoewel het gezellig was en de cakes goddelijk lekker, voelde ik me Alice in Wonderland. Een volledig andere wereld dan die ik kende als fulltime werkende jonge moeder in Nederland.

Alles waar ik me ooit mee bezig hield leek niet langer relevant en met de bezigheden van de aanwezige vrouwen was ik volledig onbekend. Had de cursus mij hierop kunnen voorbereiden?

Het leerdoel van de cursus lijkt driedelig. Ten eerste wordt uitgelegd hoe bijzonder het is dat je de kans krijgt een tijdje te wonen in een andere omgeving met een ander klimaat en een andere cultuur. Dat het belangrijk is niet te oordelen over de bewoners van het gastland en een open houding naar de lokale bevolking te hebben ten einde van ze te leren en wederzijdse kennis over te dragen. Met deze positieve en optimistische verhandeling kan ik het volmondig eens zijn.

Daarnaast worden de cursisten overtuigd hoe belangrijk het bestaan als expat-vrouw is. Zonder stimulerende partners zouden onze mannen geen knip voor hun neus waard zijn en zou Shell niet zulke geweldige jaarcijfers laten zien. Wij zijn het die hun carrière maken, niet het bedrijf. "Denk aan de voldoening die het je zou geven als je man thuis komt met het nieuws dat hij weer een promotie heeft gemaakt", schrijft de cursus monter.

Ten slotte benadrukt de cursus dat de man toch echt het brood op de plank

brengt en dat de vrouwen door middel van compassie een positieve bijdrage aan kunnen leveren. Opmerking als "If it wasn't for the bloody company, we wouldn't be in this God-awful place" dragen niet bij aan het fysieke en mentale welzijn van onze echtgenoten. Als de man aan het einde van de dag thuis komt verwacht hij een "cheerful and loving partner". Het liefst nog met een hakje, mascara en een lipglosje.

"En de man, moet die dan ook gezellig zijn als hij thuis komt?", vraag ik me direct af. "Ja dat moet", volgens de literatuur. Hij moet ook compassie tonen voor de uitdagingen waar zijn partner elke dag voor staat, te weten het zoeken van een goede kapper, een fatsoenlijke slager, betrouwbaar huishoudelijk personeel, gezellige vriendinnen, geschikte speelafspraken, boodschappen, bridge en golf-partners. Tjemig, en dat in de jaren 80, zo'n 20 jaar na het hoogtepunt van het feminisme.

Verder behelst de cursus een groot aantal praktische tips, waarbij ik jullie de meest hilarische niet wil onthouden "als je geen WC-papier meer in huis

hebt, dan neem je gewoon wat mee uit een exclusief hotel, bijvoorbeeld het Hilton". Er wordt een aantal kookboeken aanbevolen, benadrukt dat roddelen uit den boze is, dat je matig moet zijn met snoepen en alcohol en dat je vooral niet te veel in de zon moet liggen. Hoe cliché kan het zijn? Ook wordt nog aangestipt, dat bridge en golf dan wel bekend staan als middelen om de carrière van je man te versnellen, maar dat ze ook gewoon heel erg leuk zijn. Dus waarom zou je het laten?

Tijden veranderen, zijn veranderd, maar het is voor expat-vrouwen nog steeds niet altijd eenvoudig een draai te vinden na een verhuizing. Terwijl de mannen zich snel kunnen vestigen in aangeboden structuur van het werk, is het voor vrouwen een uitdaging een nieuwe invulling van hun leven te vinden. Een goede cursus kan de niet-werkende partner helpen in de eerste periode van hun expat-bestaan. Maar misschien moet daarin vermeld worden dat het bij gebrek aan WC papier geen probleem is om hier in Oman het waterslangetje te gebruiken.

Klaas van der Eerden

door Roos Lankhaar

Donderdag 24 mei was het zover, we gaan naar Klaas van der Eerden. Voor Klaas zelf was het de eerste keer dat hij Oman mocht bezoeken. In Nederland trekt hij volle zalen en de reviews waren vrijwel allemaal lovend. Wij wilden geen al te groot risico lopen en waren om kwart voor acht stipt binnen om de beste plek te bemachtigen. We waren een van de eersten en hoefden daardoor gelukkig niet achteraan, noch vooraan (stel je voor!). De voorstelling vond plaats in de gymzaal van de PDO school (met dank aan Peter Wasink), en dat was prima. Misschien was het vanwege de kleinschaligheid daardoor nog leuker. In het optreden gaf Klaas een snelle afwisselende show van muziek (dwarsfluit), zang en stem. Vooral dat laatste vond ik erg knap en grappig. Voor mij waren er veel herkenbare grappen over gezinnen met kleine kinderen (ik wil ook wel een weekje "zitten"...) en we hebben sinds 24 mei een Nederlandse smartlap over Qurm (en bijna ook over MQ). De twee keer vijfenveertig minuten zijn omgevlogen. Ik heb heerlijk genoten en heb nu al zin in het cabaret van volgend jaar!

Vaste grond

door Ingrid Grimmelikhuisen

Het is niet mijn eerste buitenlandervaring. Maar wel de meest vermoeiende. Dit in tegenstelling tot wat je zou verwachten: waar ik eerst tussen de straatkinderen, schurft en hoofdhuizen zat, zit ik nu tussen de geparfumeerde Omani mannen in

hun keurige, smetteloze dishdashes. Met de AC aan, in plaats van zwetend in de hitte van de Filippijnse zomer omdat men aan "cost cutting" doet en de fan zo weinig mogelijk probeert te gebruiken (om van AC's nog maar te zwijgen). Ik schrijf dit vanaf "Costa" met een ruim aanbod aan draadloze internetverbindingen in plaats van in een vluchtelingenkamp waar je - aan mi-erzoete "3 in 1" oplosprut nippend - met moeite het signaal van een Birmese radiozender oppikt en je voor een internetverbinding 3 uur door de jungle moet lopen naar het volgende kamp.

De wijde wereld weer in en de liefde achterna. Een jaar geleden kwam ik hier om bij Ranjit te zijn en op zoek naar een nieuw avontuur. Ranjit, die in 2008 als technische consultant achter een toen nog op te richten mobiele telefoon provider zat, was met mooie beloften weer naar Oman gelokt. Dit keer zonder bestaande opdracht, maar mét genoeg prachtige vooruitzichten. En een sponsor die graag "yes, we can do" en "no problem" zegt maar, als het er uiteindelijk op aan komt, zelden over de brug komt met iets waar je werkelijk wat aan hebt. Allebei dus hartstikke werkloos en op zoek naar een echte baan met een echt salaris en voor mij: een echte labour card. Op het slechtste tijdstip dat je je als werkzoekende docent maar kunt voorstellen: net voor de zomervakantie en Ramadan.

We zijn nu bijna een jaar verder. De baan en labour card zijn er gekomen en Ranjit timmert inmiddels lekker aan de weg. Maar vanzelf ging - en gaat - het niet in dit land van uitersten waar de tijd soms heeft stilgestaan terwijl tegelijkertijd zoveel stappen juist overgeslagen lijken. Het land waar niemand ooit op tijd komt, maar iedereen haast lijkt te hebben en al op de toeter ramt voordat het licht goed en wel groen is geworden. Mijn

rij-instructeur (de vierde, eentje die niet steeds op mijn vingers slaat, drinkt of verkondigt dat ik vooral niet teveel in de spiegeltjes moest kijken) loodst me over de perfect geasfalteerde wegen van Muscat en omgeving, langs de chiqueste auto's. Druk met zijn Galaxy maar in ieder ander opzicht alsof hij zelf nog maar net uit zijn "village" is komen wandelen. Nog steeds niet begrijpend dat ik echt niet per se na 3 lessen met 120 over de snelweg wil en na 5 lessen nog niet vlekkeloos kan schakelen en richting aangeven, kijken, remmen en sturen, ondertussen proberend zijn - en onderschat dit niet - nogal cryptische instructies te ontcijferen. Waarop hij nog maar eens hardop de vraag stelt waarom vrouwen dat überhaupt zouden moeten kunnen, schakelen...

Het afgelopen jaar was er een van het ene been op het andere. Heen en weer geslingerd tussen de wereld van - in mijn ogen - exorbitante rijkdom van sommigen, maar ook die van studenten die met moeite het geld voor hun lessen Engels in verfrommelde briefjes uit hun zakken vissen. Sprookjeachtige maar uiterst traditionele bruiloften (en dito huwelijken) én jonge meiden die méér willen, klagen over hun man of simpelweg de bruiloft afblazen en de hele familie over zich heen krijgen. Mannelijke studenten die het bord voor je uitvegen, je tas naar boven willen dragen of simpelweg iedere les eindigen met een gemeend "thank you my teacher". Maar als er getoetst wordt gelden de regeles van de woestijn en help je elkaar (totdat uiteindelijk toch echt die 10 procent van het toetsresultaat afgaat). Ze spieken als je niet oplet op hun blackberry de hele toets bij elkaar, maar weten niet wat een "postcard" is. De norm is een toetsresultaat van minstens 90 procent zonder dat ooit duidelijk is gemaakt dat je om "excellent" gevonden te worden toch echt eerst iets excellentes moet presteren. Maar dat zijn "enkelingen". De meeste studenten willen gewoon óók Engels leren, zijn voorkomen den gezellig. Ze werken hard en proberen op een of andere manier misschien het gat tussen kameel en SUV dicht te maken met wat substantie. Dat ze het niet altijd even logisch vinden om te luisteren naar een -in hun ogen - jonge, kleine blonde vrouw met overduidelijk teveel middelbare schoolervaring, kan ik wel begrijpen. Net zogoed als ik het allemaal vreselijk verwarrend vind, is dat omgekeerd voor hen ook zo.

En zo onbegrijpen we elkaar nog even verder en ondertussen wordt er hier en daar ook nog wat Engels opgepikt. En leer ik er ook weer wat bij: over lesgeven, over Oman, over mensen, over mezelf... Het afgelopen jaar was er vooral een van vaste grond onder de voeten proberen te voelen terwijl niks is wat het lijkt. Maar ik hou het nog wel even uit.

Restaurant Review

door Hedwig Rovers

"Hot news! We've got a new Thai restaurant in Salalah! Can you believe it?" Riep een Japanse vriendin van mij enthousiast een half jaar geleden. Eindelijk! Er is buiten de hotels om niet veel variatie in restaurants in Salalah, dus dit restaurant is een welkome aanvulling.

Ik had gehoord dat het ergens in de bananenplantages lag dicht bij het Crowne Plaza. Na lang zoeken vinden we het groepje villa's waarin Siam Kitchen gehuisvest is. Het restaurantje doet nog het meest denken aan een wat flinke woonkamer met een open keuken. Nok en haar man Andy verwelkomen ons met een vriendelijke lach. Ik maak even een praatje met Nok en zij vertelt mij dat ze uit het noorden van Thailand komt en dat haar moeder ook een restaurantje heeft in Bangkok waar ze vroeger heeft gewerkt. Koken is haar dus met de paplepel ingegoten.

We nemen plaats aan een van de tafeltjes en Andy brengt ons de kaart. Hij vertelt dat er vandaag ook gedroogd vlees is dat Nok zelf heeft gemaakt. Het water loopt ons in de mond als we de kaart zien. We besluiten een groene curry met kip, spicy glass noodle salad met vis en gedroogd vlees te nemen. Aangezien Nok de enige is die in de keuken staat en alles vers bereidt, vertelt Andy dat het wel een tijdje kan duren voordat het eten klaar is. Gelukkig valt dat reuze mee en binnen 10 minuten staat het eerste gerecht, spicy glass noodle salad, op tafel. Het ziet er heerlijk fris uit. Er zit vis, garnalen, inktvis en plenty piep kleine rode pepertjes in die ik uit voorzorg maar aan de kant leg. De smaak is authentiek Thais.

Kort daarop wordt het gedroogde vlees en de grote kom groene curry met kip geserveerd. Behalve kip zit er ook nog allerlei verse groenten in. Die komt van de omliggende plantages en de biologische Royal Farm. De Jasmijn rijst die er bij wordt geserveerd ruikt heerlijk. Ik neem een hapje van het vlees en kom tot de conclusie dat dit niet helemaal mijn ding is. Misschien komt dat omdat ik verwacht had dat het meer op Biltong (Zuid Afrikaans gedroogd vlees) zou lijken. Miyuki daarentegen vindt het heerlijk. De curry is verrukkelijk en aan het eind van de maaltijd merk ik dat ik echt te veel heb gegeten. Een kleine siësta zou niet verkeerd zijn.

Inmiddels lunch ik bijna wekelijks in Siam Kitchen. En daar ben ik niet alleen in. Steeds meer expats & locals hebben dit tentje ontdekt. Inmiddels heb ik de meeste gerechten op de kaart geprobeerd en de kwaliteit van het eten is prima en het doet mij elke keer weer denken aan de zalige vakanties in Thailand.....

Website: <http://siamkitchen.org>
Telefoon: 9331 47 36

Siam Kitchen
Salalah's Only Authentic Thai Cuisine

SESSION

Maandagochtend 12 maart 2012, Schiphol Airport Amsterdam. Na maandenlang uitgekeken te hebben naar deze trip is het dan eindelijk zo ver; de band SESSION vertrekt met 11 mensen naar het voor ons dan nog onbekende Muscat, Oman alwaar we voor het Holland Comité twee spetterende optredens zullen gaan verzorgen.

In een propvolle lift naar vertrekhal 2, maken we vanachter gitaren en grote koffers even snel kennis met Mathon van Eijdsen, alias DJ Mathon, die ons reisgezelschap aanvult. Hij kan ons alvast het een en ander vertellen over Oman, aangezien hij het vorige (of, zoals hij zelf vaak zegt, 'volgende') jaar ook voor het Holland Comité heeft gedraaid.

SESSION in Oman

Na een goede, gezellige vlucht met KLM en vol verwachting zetten we voet aan land. Al gauw zien we iemand met een bordje "SESSION" staan. In de aankomsthal worden we enthousiast onthaald door een flinke delegatie van het comité; Arjan, David, David, Heleen, Sjoerd en Willemien. Na een kort voorstelrondje vertrekken we in 4 jeeps richting het Intercontinental Hotel. Onderweg kijken we allemaal onze ogen uit als we o.a. de Grote Moskee, the Royal Opera House en de Bank van Oman passeren. Wat een waanzinnige omgeving en cultuur. Onze ogen worden nog groter als we de lobby van het hotel inlopen. Na het inchecken en het bewonderen van onze kamers maken we in de cocktailbar, onder het genot van een drankje en een hapje, nader kennis met o.a. Arjen, Heleen, David en Sjoerd. Ewout, de zanger van de band is dan druk aan het telefoneren met onze contactpersoon van de ambassade. Het blijkt dat "Snow Patrol" de dag ervoor per ongeluk ons visum heeft gekregen en wij die van hun. Klein probleem; hun visum (in ons bezit) is maar één dag geldig dus er moet nog het een en ander geregeld worden om niet illegaal verklaard te worden.

De volgende ochtend doet de band zich te

goed aan een heerlijk ontbijtbuffet, waarna de lichtman Jos maar al te blij is dat hij mee mag de auto's ophalen. Jeeps blijken zijn favoriete vervoermiddel en dit land lijkt alleen maar dergelijke modellen te kennen, wat een geluk! We vertrekken met goede zin onder begeleiding van o.a. Joanna Vos, na een stop bij het paleis van de Sultan, richting strand voor een picknick en een paar uur zon, strand en zee. Aangekomen bij het strand zijn de meesten van ons binnen de kortste keren

in zee te vinden. Van zwemmen en vooral veel lol in het water word je moe en hongerig en dat komt mooi uit want het comité zorgt echt uitstekend voor ons; er staat onder een partytent een heerlijke lunch klaar. Als afsluiter van deze heerlijke dag

op het strand krijgt het sportieve gedeelte van de groep o.l.v. Joanna de mogelijkheid om nog een wandeltocht te maken. Tijdens de tocht leren we Joanna beter kennen en ze vertelt over het leven van een expatgezin en hoe het is om in Oman te wonen. Onderweg wordt er veel gezongen en geklommen en we eindigen uiteindelijk in een woonwijk waar we veel spelende kinderen tegen komen en even zien hoe het leven voor de gewone burger is.

Op woensdag hebben we een drukke maar leuke dagbesteding. We bezoeken eerst onder begeleiding van o.a. Bianca Vogel de indrukwekkende Grote Moskee om vervolgens via het Historisch Museum bij de Old

Muttrah Souk uit te komen waar we de souvenirs voor thuis kopen. Dolken en zwaarden blijken hier de meest populaire verkoopitems, maar we weten niet goed wie we hier een groot plezier mee zouden doen...

Hierna gaan we weer terug naar het hotel om daar te soundchecken. De zon schijnt hard maar gelukkig is er weer goed voor ons gezorgd en staat er een megacontainer met koud water en fris naast het podium. Na een uitgebreide soundcheck is iedereen toe aan een goede avondmaaltijd en waren we maar wat blij met het uitgebreide buffet in het restaurant van het hotel. Diezelfde avond bezoeken we samen met Arjan en Heleen de Beach Club waar we vrijdag zullen gaan spelen. Bij aankomst speelt er een bandje van expat-vliegeniers en we dansen en zingen natuurlijk uitbundig mee. Onze gitarist Wouter voelt het intussen kriebelen. Nadat hij in no-time het podium heeft beklommen, zien ook Karlijn en Lienke hun kans schoon (niet in de laatste plaats door de flinke aanmoedigingen van Heleen). Niet lang erna vindt de volledige SESSION "takeover" plaats (bloed kruipt waar het niet gaan kan, kennelijk geldt dat ook duizenden mijlen van huis). De 'huisband' vindt het prachtig en Arjan maakt nog slinks van de gelegenheid gebruik om reclame te maken voor het Orange Ball. Als we terug zijn bij het hotel gaan een aantal van ons nog even langs bij onze lichtman, Jos, die al vanaf de middag en gedurende de hele avond heeft gewerkt achter de lichttafel en een wel zeer spectaculaire lichtshow heeft geprogrammeerd.

De volgende dag staat uiteraard helemaal in het teken van het Orange Ball en het optreden van SESSION die avond. Gelukkig hebben we overdag wat tijd voor onszelf en bij het zwembad wordt nog wat aan de kleur gedaan en worden nog wat laatste verrassingen in elkaar gedraaid voor het Holland Comité. Het feest en het optreden blijken een daverend succes en al gauw is de dansvloer het drukste gebied van het inmiddels volle feest. Heel veel gelachen hebben we bij het zien van de reactie van het publiek nadat onze blazers als verrassingsact (ook voor ons) op komen met een Kumah, een zonnebril en een snor op. Tijdens de korte pauzes worden we van boven achter het podium toegejuicht door de lokale jeugd die blijkbaar op de muziek is afgekomen en in ons grote internationale sterren denken te herkennen en derhalve in de rij staan om op de foto te gaan met alle bandleden. Als vervolgens de ambassadeur

zelf nog langskomt in de kleedkamer om zijn waardering en dank uit te drukken in superlatieven, kan de avond niet meer stuk. Na het optreden wordt er nog flink nagefeest in de hotelbar.

Hoe is het mogelijk de ervaringen daarna nog te overtreffen? Door een trip door de woestijn aan te bieden. Werkelijk niemand zou kunnen beschrijven hoe het is om uren de woestijn in te rijden en dan achtereenvolgens een tentenkamp te zien, aldaar het zwembadin te springen en te bemerken dat er WiFi is... De zonsondergang op een woestijnbult, die geobserveerd werd onder het genot van een koel glas champagne was daarbij "the icing on the cake". Dit is een van de weinige keren dat deze enthousiaste groep kabaalmakers muzikanten even stil is geweest. En terecht.

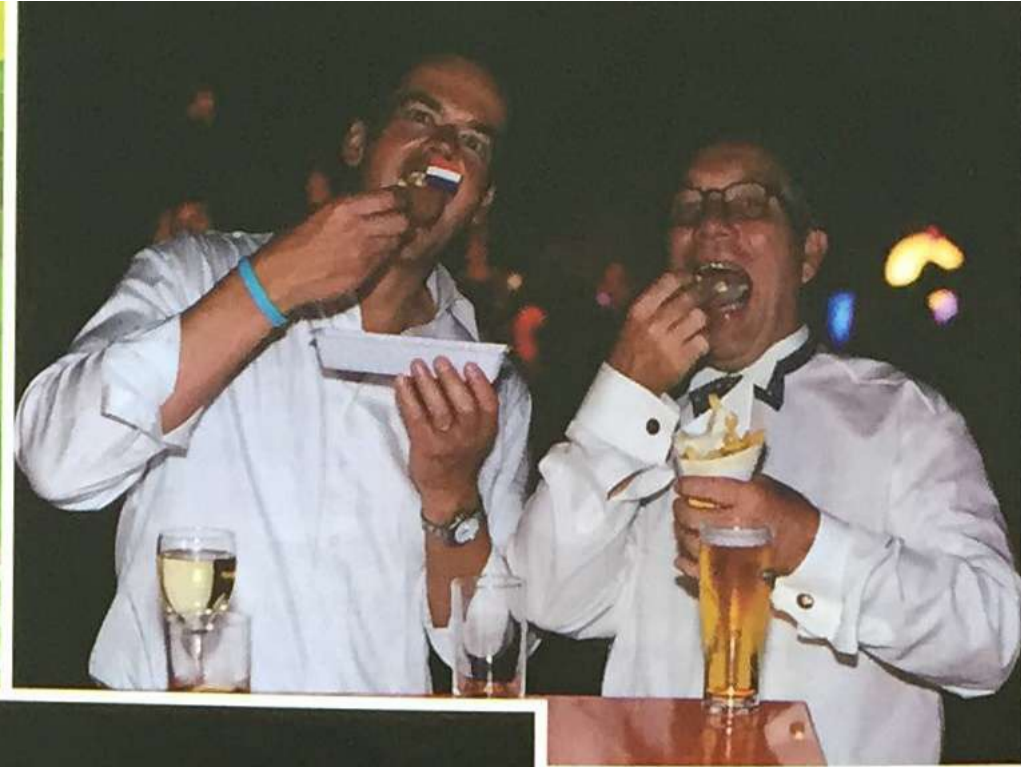
Wij vinden het geweldig dat we er samen met jullie zo'n mooi feest van hebben kunnen maken. Iedereen heel hartelijk dank voor deze onvergetelijke ervaring en alle goede zorgen.

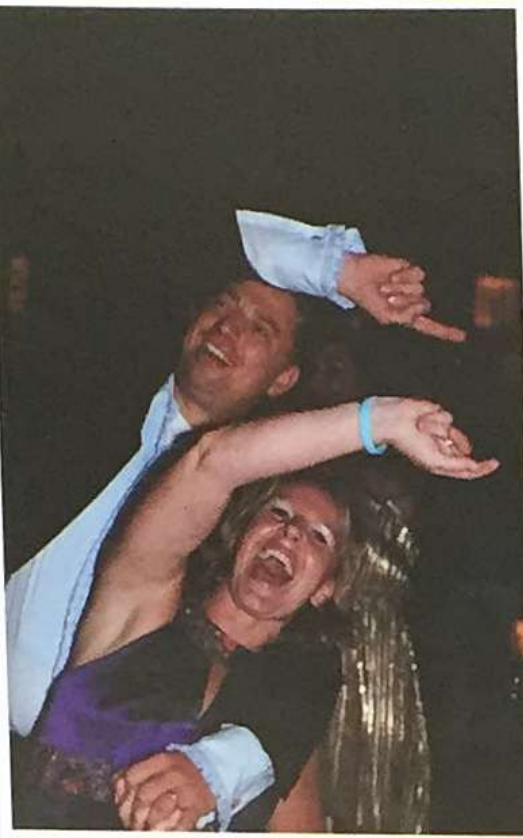
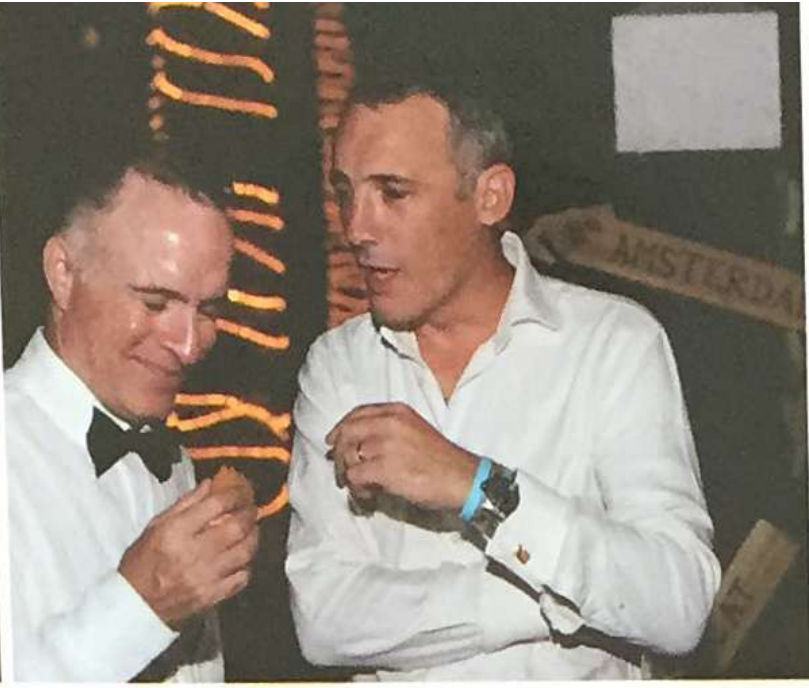
We komen heel graag een keer terug.

SESSION,

Arjen Rooijackers, Ewout Ongering, Wouter Nohlmans, Jeffrey Bollebakker, Jordao Loupatty, David Wilschut, David Mast, Lienke Iburg, Karlijn de Vries, Jos van den Hoven, Paul van de Veerdonk

Ontmaagd

door Joris van Nistelrooij

Of ik een stukje wilde schrijven voor de Raskrabbel. Eigenlijk was het andersom en leek het mij wel leuk om een stukje te schrijven voor het 'krantje' zoals ik dat noemde. Een stukje over het sociale Nederlandse netwerk had ik bedacht, leek me wel handig en interessant als relatieve nieuweling in Muscat. Het onderwerp sloeg aan, maar noem de Raskrabbel nooit een krantje! Het is toch op zijn minst een glossy werd me duidelijk gemaakt door de redactie. Einde oefening dacht ik, geen krabbel voor mij in deze Ras.

Gelukkig kreeg ik kort daarna een telefoontje en kreeg ik een tweede kans. Of ik een stukje wilde schrijven over het Men Only Weekend 2012. Het zou wel eens leuk zijn om dit weekend vanuit het perspectief van een maagd te beschrijven, was het idee. Met 33 jaar oud, getrouwd en een kind dacht ik even dat de sensatie aan het verkeerde adres gezocht werd, maar niets bleek minder waar. Ik, als nieuwe deelnemer van dit jaarlijkse event en bestempeld met de titel maagd, werd gevraagd om in geuren en kleuren mijn ervaringen van dit weekend op papier te zetten. Nog steeds enthousiast en vereerd zei ik direct ja.

Vervolgens begon het gepeins. Hoe ga ik dit nou aanpakken? Nu schreef ik de laatste tijd wel eens vaker wat stukjes op een blog om het thuisfront up-to-date te houden, maar de Raskrabbel is toch wel andere koek. Daarnaast zat me de vraag om in geuren en kleuren het weekend te beschrijven ook niet lekker. Met het beschrijven van een weekendje theezakjes vullen en bloempotten schilderen kan niet zoveel mis gaan, maar met het beschrijven van een weekendje de binnenlanden van Oman intrekken met alleen maar jeeps, mannen en drank, des te meer.

Het zijn van die weekenden waar iedereen zich wel een voorstelling bij kan maken,

maar waar niemand eigenlijk zit te wachten op de verhalen waar tot in detail wordt beschreven hoe nauw de tracks zijn en hoe steil de afgronden ernaast, of welke auto die steile helling niet durft te nemen, of waarin wordt beschreven wie de beste en meeste cocktails kan maken en drinken, wie er vervolgens bezopen en geblinddoekt achteruit in zijn Jeep gaat racen, wie op ezels springt en ze berijdt, wie geen GPS af kunnen lezen en daarom 's nachts maar bij Gopi inbreken om de andere auto's te saboteren, wie een Omaanse stamhoofd onrein heeft gemaakt met een ochtendpilsje, wie bijna zijn auto was verloren aan een Omani, wie wel heel erg stil en wit werd in zijn autootje met nog slechts één wiel op de grond, wie nog een ordinaire food fight hadden om een stoel of wanneer ik zou melden wie als enige vast is komen te zitten. Dat zou me duur kunnen komen te staan en wellicht tot royerling leiden (of lijden met een pijn ij) voor de komende jaren door de Orga dan wel door de baas des huizes. Me bewust van dit gevaar zette ik het gepeins voort.

Een oplossing zou wellicht kunnen zijn om me te beperken tot een beschrijving van de momenten waarin we onder de indruk waren van mooie tracks, de weidse uitzichten, de adembenemende canyons, het heerlijk geserveerde ontbijt in de middle of nowhere, de zalm en champagne bij de finish, of de gezellige ontvangst door vrouw en kinderen rondom de bbq op PDO. Dit zou echter tot een verkeerd beeld kunnen leiden, met het gevaar dat MOW 2013 eindigt in een weekendje de natuur in met een lekker hapje eten. Ook niet de bedoeling. Kortom, het is eigenlijk niet echt een geschikt onderwerp om over te schrijven. De volgende keer dan toch maar een stukje met als titel Ontvriend in plaats van Ontmaagd...?

Schrijverspen

Hallo allemaal en bedankt Arjan voor de pen!

Mijn naam is Ra'ed, en ik ben Jordaans met een Nederlands paspoort. Hier mijn verhaal van hoe ik ben begonnen met het ervaren van Nederland en de Nederlandse taal.

Op mijn eerste dag bij Shell Rijswijk kreeg ik een huurauto en een kaart, zodat ik zelf naar het hotel kon rijden. Ik probeerde de lange straatnamen onderweg te lezen en zo de weg te vinden. Maar ik kwam steeds dezelfde straatnaam tegen, waardoor ik dacht dat ik rondjes aan het rijden was, of misschien geconfronteerd werd met de langste straat van Den Haag (niet de Laan van Meerdervoort!). Helaas stond deze straatnaam ook niet op de kaart.... de naam van de weg was namelijk "Fietspad", en ik geloof dat hier mijn Nederlandse integratie begon!

Na vele jaren in Nederland gewoond en geleefd te hebben, leerde ik de cultuur en mensen van het land steeds meer kennen, waar ik volop van genoot. Vooral van fietsen naar kantoor, musea bezoeken en fotograferen. Na 5 jaar kreeg ik het Nederlanderschap.

Inmiddels ben ik getrouwd en we hebben samen een kind van 2 jaar oud. Maram, mijn vrouw, is financieel controleur en heeft een master degree in accountancy, maar momenteel in Oman werkt ze niet. Ze geniet van kunstlessen en dagelijks zwemmen, en probeert om Nederlands te leren. Onze Zoon Suhail (bijgenaamd "De Aap") gaat 3 keer per week naar De Karavaan van PDO. Hij is druk bezig daar vrienden te maken, net zoals in de buurt en op de Toddlerhut.

Voordat we in Oman kwamen, woonden we in Stavanger, in Noorwegen. Daar besteedden we onze vrije tijd voornamelijk aan wandelen en fietsen in de zomer, en skiën in de winter. De weekenden in de hutten, een typisch Noorse manier van kamperen, en varen en vissen in de fjorden met onze boot, maakten dit een ontzettend leuke tijd.

In Juli 2011 zijn we naar Oman verhuisd. Ik werk nu als senior reservoir engineer in het PDO Studiecentrum en vind dat erg leuk. Toen we aankwamen in Oman was de temperatuur een beetje een schok, die was namelijk het tegenovergestelde van Stavanger. We wonen nu in MQ en genieten ontzettend van het leven in Oman, vooral van de zee, het strand en de opera. We doen graag mee aan activiteiten van de Nederlandse gemeenschap hier omdat de sfeer zo gezellig is!

Afgelopen November hebben we een klein huisje gekocht in Nederland, waar we ons uiteindelijk willen gaan vestigen. Ok, dit was een korte introductie van de Kawars en nu wil ik graag de pen overhandigen aan Gerco.

Tot ziens!

Van leeg naar vol

door Jurjen Duintjer

Jaarlijks maken wij met een club vrienden uit Sohar een trip door de Empty Quarter. Ieder jaar wordt de trip langer en zwaarder en afgelopen januari mochten we de moeder aller empty quarter trips noteren: 9 off-road/off-track specials van in totaal 650 kilometer. Het grootste deel van de tocht voert over maagdelijke zandduinen en sabkhas met een Wadi-tje om in stijl van Sohar in het lege kwartier te geraken.

Vier dagen door de Empty Quarter van Oman

Het voorbereiden van deze trip heeft aardig wat werk gekost. Het uitzetten van de route is een secuur werkje waarbij enige ervaring vereist is. De route is geheel uitgezet via Google Earth. Zie het kader voor een uitleg hoe dit werkt.

En wat was het een mooie trip. Sohar ligt wat dat betreft niet slecht. Na een uurtje rijden gingen we al van het asfalt af om er, 4 dagen en 650 km later, pas weer op te gaan. Via Wadi Adam reden we door de bergen naar de gravel vlaktes bij Sunaynah. Hier was de laatste zekere tankstop. Vanaf Sunaynah leiden tracks langs de gasvelden van Oxy Safah. De koers is ZW, richting UAE grens. Eenmaal voorbij de Oxy gas plant, gaan de voeten in het zand, en verlaten we de tracks. Pas als de UAE grens (hek-

werk, telecom masten) in zicht is, buigen we af naar het zuiden en rijden we parallel aan de grens over een oude track, die bijna geheel bedekt is door kleine, maar venijnige duinen. De volgende dag, na ongeveer 50 km zitten we ter hoogte van Lekhwair, en blijken we toch te kunnen tanken bij PDO (waarvoor dank). Snel duiken we weer achter de duinen, en dan begint het echte werk.

Wat het zo spannend maakt, als je via Google Earth een route uitzet, is of het in de praktijk ook zo uitpakt als voorzien; kunnen we echt achter die duin langs? Is dit niet te stijl? De grootste duinpassages hadden toepasselijke namen gekregen zoals "the Cyclone", "the Bladerunner", en de zwaarste..... "the Sultans Wall". We hebben ze allemaal op onze naam staan.

De koers bleef Zuid en leidde langs het drielandpunt. Hier zijn de zandduinen van dit deel van de EQ op z'n hoogst. Daarna worden ze langzaam kleiner en geven ze zich prijs aan de uitgestrekte Sabkha. Als de laatste duin achter ons ligt zijn we aangekomen bij de nieuwe grenspost Oman/Saudi, we zien de asfaltweg uit Ibri, evenals een ROP station

en een kleine compound in aanbouw. Toch maar met een boog om heen gereden, op/langs de Saudische grens. Waar we in het verleden nog even thee gingen drinken bij de burens, is dat nu geen optie meer. Een Saudische jeep, gun op 't dak, begeleidt ons enkele tientallen kilometers als we parallel aan de grens over de Sabkha rijden. En wat voor een Sabkha! Onder de korst zit een kleiige massa die aan de auto's trekt als een zuignap op glas, we komen alleen nog vooruit met volgas in de 2e versnelling. Over een stuk van 75 kilometer rijden we bijna een kwart tank leeg. Halen we het wel met de benzine?

We duiken nu de driehoek van hoge zandduinen in die vanuit Saudi Oman binnensteekt. Hier hebben we nog een kleine 300 km te gaan. De uitgezette route leidt ons van Sabkha naar Sabkha waarbij we de onmetelijk hoge duinen steeds kruisen in het zadelpunt. De grandeur van het gebied is moeilijk te omschrijven, we komen helemaal niemand tegen. In de meeste Sabkhas zijn

zelfs geeneens bandensporen te bekennen. Het is een apart gevoel je tent op te slaan op een lege vlakte zo groot als de stad Rotterdam, omringt door duinen hoger dan de Domtoren en Euromast op elkaar. Hier doen we het voor.

Ver in de middag op dag 4 staan de voorwielen weer op het asfalt van de Salalah-Muscat weg. De lange weg terug naar huis wordt in kalmte aanvaard. De tanks zijn leeg, maar de batterijen zijn weer vol.

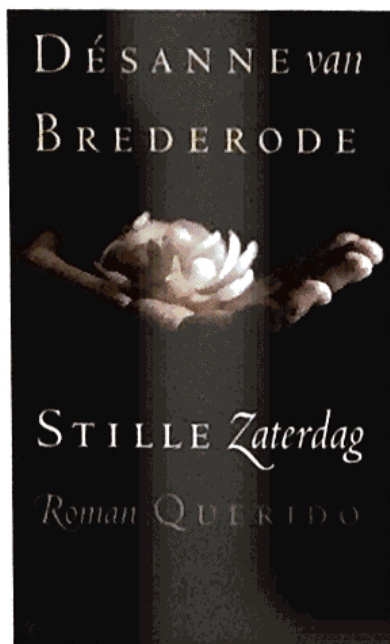
Een route plannen, hoe gaat dat in z'n werk? nou ongeveer zo:

1. Kies grofweg een gebied uit waarin je wilt rijden, en markeer de punten waar je langs wilt rijden (iedere 20 kilometer een punt);
2. Markeer zo veel mogelijk wegen en tracks in het gebied (ook in de EQ lopen nog aardig wat tracks). Deze zijn later nodig als safe returns;
3. Verbind de punten uit stap 1 door maximaal in te zoomen in Google Earth en de weg van de minste weerstand te markeren tussen, of over, de zandduinen. (de weg van de minste weerstand is in de empty quarter al vrij pittig). Zet de punten niet te dicht op elkaar, dat werkt in de praktijk niet goed. Geef de waypoints logische namen zoals S3-029-Tw (special 3, waypoint 29, landmark in dit geval een tower).
4. Op je scherm ontstaat nu een netwerk van de uitgezette route, en de bestaande wegen en tracks. Knoop het geheel nu zo aan elkaar dat de route regelmatig (ongeveer iedere 40 kilometer) kruist met bestaande tracks die ongehinderd terugvoeren naar de bewoonde wereld. Dit is met name een veiligheidsissue.
5. Pas als de waypoints definitief zijn, maak dan routes aan (bv in Garmin mapsource) en projecteer deze routes weer in Google Earth. Hiervoor heb je een conversie programma nodig van .kml naar .gdb. Maak waypoints altijd in het format hddd,dddd (WGS 84). Dit is nauwkeuriger dan werken met graden en minuten, het kan tientallen meters schelen en dat is niet weinig in zandduinen. Print-outs van Google Earth (kleur!) zijn perfect als roadbook.

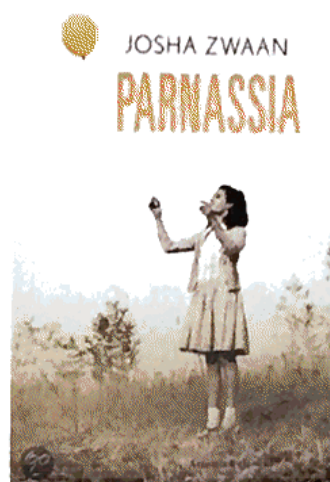

Ceciel's Boekenpagina

De zaterdag voor Pasen. Maurice Benders is alleen thuis, vrouw en tienerzoon zijn een paar dagen naar Rome. Leegte overvalt hem. Gemis? Misschien. Alleen mist hij niet zijn gezin maar de vrouw op wie hij ondanks zichzelf jarenlang verliefd was. Met de protestantse burgemeester Sara Mijland kon Maurice zijn wonderlijke, strikt persoonlijke katholieke geloof eindelijk delen. Alsof ze dachten in dezelfde beeldtaal en voelden met dezelfde zintuigen. Juist daardoor werd hun intieme vriendschap een beproeving, een beproeving die om een offer leek te vragen. In deze verstilde roman blikt Maurice Benders terug op een verbroken verhouding, terwijl elders in de stad Sara Mijland hetzelfde doet. Een omzien met grote gevolgen.

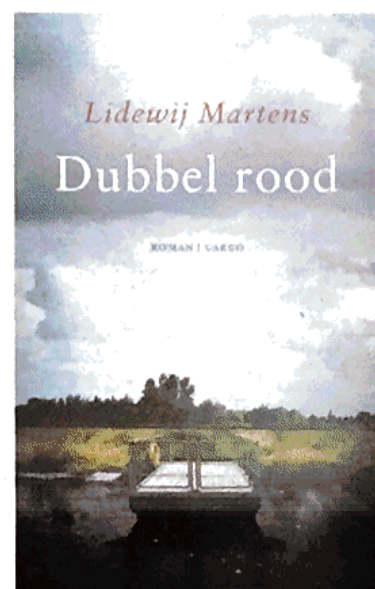
In 1942 wordt de jodenvervolging in Nederland steeds grimmiger en de kleine Rivka duikt onder bij een domineesgezin in Zeeland. Wanneer na de bevrijding haar vader op de stoep staat, herkent ze hem niet meer en ze blijft in Zeeland. Als ze later zelf kinderen krijgt komt er een stroom aan onderdrukte gevoelens en herinneringen los, met als resultaat dat ze afstand neemt van haar gezin. Jaren later vertelt Rivka haar dochter Sandra hoe het zo ver heeft kunnen komen dat zij haar kinderen in de steek liet zonder ooit nog om te kijken.

Een indrukwekkende roman over de onverbrekelijke band tussen vader en dochter. Nico leeft op zijn veerboot een bestaan van 'oever tot oever'. Driemaal per uur, acht uur per dag, zet hij mensen over. De avonden brengt hij door met wijn en in stilte. Op een dag komt een jonge vrouw Nico's stuurhut binnen, die de eenzame cadans van zijn overtochten doorbreekt. Ze laat zich niet wegsturen en weet met haar vragen en stille aanwezigheid langzaam tot Nico door te dringen. De vriendschap die ontstaat roept herinneringen op aan Geesje, de dochter die besluit controle te nemen over haar lichaam, totdat ze lichter zal zijn dan de wind. Lidewij Martens laat in *Dubbel rood* op aangrijpende wijze zien hoe de levens van mensen beheerst kunnen worden door wilskracht en onmacht.

De 5-jarige Jack, ik-verteller in deze roman, leeft met zijn moeder in Kamer, een afgesloten ruimte die hij nooit heeft verlaten. Zijn moeder is acht jaar eerder gekidnapt, Jack is het resultaat van de verkrachting door haar ontvoerder. Wanneer moeder en zoon weten te ontsnappen, begint het vooral voor Jack moeizame proces om deel uit te gaan maken van de wereld.

Deze boeken zijn allen te leen bij de PDO Bieb. **Ceciel vanRhee**

Drikkbord

GEBOREN IN OMAN

Emmelijne Gertrude Ruth Nijman, geboren op 1 april 2012, dochter van Sander en Mariska Nijman, zusje van Boudewijn, Olivier en Marieke.

Madeleine Anna Rachel Lopes Cardozo, geboren op 25 april 2012, dochter van Marike en Gideon Lopes Cardozo, zusje van Matilda.

DE KARAVAAN

Peuterspeelzaal voor peuters van twee tot drie jaar, onder leiding van Amanda Reijmers. Voor meer informatie: 962 715 13

MOTHER EN BABY SUPPORT GROUP

Voor advies en informatie met betrekking tot zwangerschap en kraamtijd voor moeder en baby.
Inger Boom: 99144210

NIEUWE NEDERLANDERS EN NEDERLANDSTALINGEN IN OMAN

- » Marije van Koolwijk en Sjoerd Wijstma met hun kinderen Guus (2004) en Malou (2006), Muscat
- » Twan en Alexandra Jansen met hun kinderen Mees (2005) en Sien (2006), Muscat
- » Dennis en Monique Naafs met hun kinderen Dave (2008), Marc (2010) en Jessie (2011), Muscat

Ik heb mijn eigen praktijk waarbij je terecht kunt voor de volgende behandelingen:

- Reiki
- Bach bloesemremedies

Daarnaast geef ik ook les in Reiki en is het mogelijk om samen met mij Chi Kung te beoefenen.

Maria Al Saadi-Szilagyi
marcsi.alsaadi@gmail.com
tel. 99089647

POPPENMAAKCURSUS

Interesse in het maken van antroposofische poppen? Neem contact met mij op. Na de zomervakantie start ik met het geven van een cursus.

Maria Al Saadi-Szilagyi, marcsi.alsaadi@gmail.com

On the move naar Moskou

Rond oktober 2011 was het Roels beurt om uit te kijken naar een nieuwe baan. Na vier jaar Miri en zes jaar Oman was het wel tijd voor wat anders. Maar wat...

Op een dag kwam een baan in Moskou om de hoek kijken. Moskou, heel wat anders dan Azie en het Midden-Oosten. Maar dat maakte het ook interessant. Na het lezen van een aantal weblogs zeiden we, ja laten we er voor gaan. In November hoorden we dat Roel de baan gekregen had. Vervolgens hebben we gelijk een trip naar Dubai gepland om de nodige wintersportspullen te halen.

We hadden geen winterjassen, ski-broeken en laat staan goede winterschoenen. Voor de kinderen hebben we een skiles in de Dubai Mall geboekt om hen het gevoel van sneeuw, skies en kou te laten ervaren. We konden voor iedereen slagen behalve voor Niels (5 jaar). In zijn maat was er bijna niks. Dus besloten we via Nederland naar Rusland te vliegen om o.a. de benodigde

warme schoenen voor hem te kopen. De container zou er acht weken over doen. Zouden de computers het redden en mijn foto apparatuur als ze min dertig of zo hadden beleefd? Eind januari was het zover en zijn we naar Moskou gevlogen. We hadden besloten onze poes mee te nemen. En omdat we een paar dagen in Nederland bleven bleek dat zij nieuwe papieren nodig had. Dus een dag naar Amsterdam met de kat om een Europees paspoort te krijgen. Een hele discussie met een Legalisatie afdeling in Utrecht die het document moet legaliseren (Nee mevrouw de rabiës stempel staat alleen in haar andere paspoort omdat die in Oman is uitgevoerd en niet in Nederland). Vervolgens nog bagagestress omdat we business class naar Nederland vlogen (met de toegestane business class bagage), maar de dag voor vertrek hoorden dat we tourist class naar Moskou zouden gaan omdat het minder dan vier uur is. Ok prima, maar wat dan met onze bagage....Uh tja...

Maar goed, we zijn aangekomen in Moskou met de poes. En s' avonds naar ons tijdelijk appartement gebracht. De stad doet me aan Parijs denken. Mooie hoge gebouwen. We wilden die avond nog wel even boodschappen doen. We spraken op straat een dame aan met de vraag of zij wist of er een supermarkt in de buurt was? Nou zei ze gelijk ik loop wel even mee want alles is in het Russisch en daar kun je vast (nog) geen wijs uit worden. Vervolgens liet ze zien wat haar en haar zoons favoriet was. Heel erg behulpzaam. Ik moet eerlijk zeggen dat de meeste Russen die we ontmoeten erg behulpzaam zijn.

We kwamen aan met temperaturen van min twintig, soms wat hoger meestal nog wat lager (tot -37). En overall lag sneeuw. Het is heel bijzonder om na 10 jaar tropen eens in een koude wereld te zijn

Het tijdelijk appartement was niet echt om over naar huis te schrijven. Het was vooral oud. Roel moest gelijk vol aan de slag en na 2 dagen al op een business trip van een week. Ik was heel blij dat we in Muscat al de keuze voor ons huis hadden gemaakt. Het duurde nog 2 weken voordat we er in konden, maar ik was blij met dat vooruitzicht. De taxi deed er vanuit het centrum een half uur tot een uur over om naar de school van de kinderen te rijden. Vervolgens bleef ik daar in het restaurant tijdens de schooluren wachten (met laptop en wifi dat dan weer wel). Om vervolgens de taxi te gaan zoeken (die soms wel en soms niet door de gate kwam) en weer een uur terug naar het appartement te rijden. En dan nog boodschappen, koken enz.

Het is een hele andere omgeving dan we gewend waren en waarschijnlijk daardoor bevalt het juist heel goed. We wonen aan de rand van de stad met een prachtig bos achter ons. De kinderen lopen naar school. En vooral Niels en Sofie vinden het heel leuk om lekker in de sneeuw te spelen. En het is zoals de Engelsen zeggen: there is no bad weather just bad clothing. Onze Dubai wintersport spullen zijn fantastisch. Ik heb zelfs met min twaalf buiten hardgelopen. Voor Roel is het lastig dat hij met de bus en de metro naar zijn werk moet. En hij maakt hele lange dagen, maar hij vindt zijn baan heel erg interessant. Voor de kinderen is het even wennen dat ze op een Engelse school zitten, maar ze doen het heel goed. En we wonen in een kinderrijke buurt wat fijn voor hen is.

We hebben helaas nog geen auto. Shell heeft zijn lease auto policy afgeschaft, en met alles in het Russisch en de verzekeringskwesties koop je er niet

zomaar eentje.

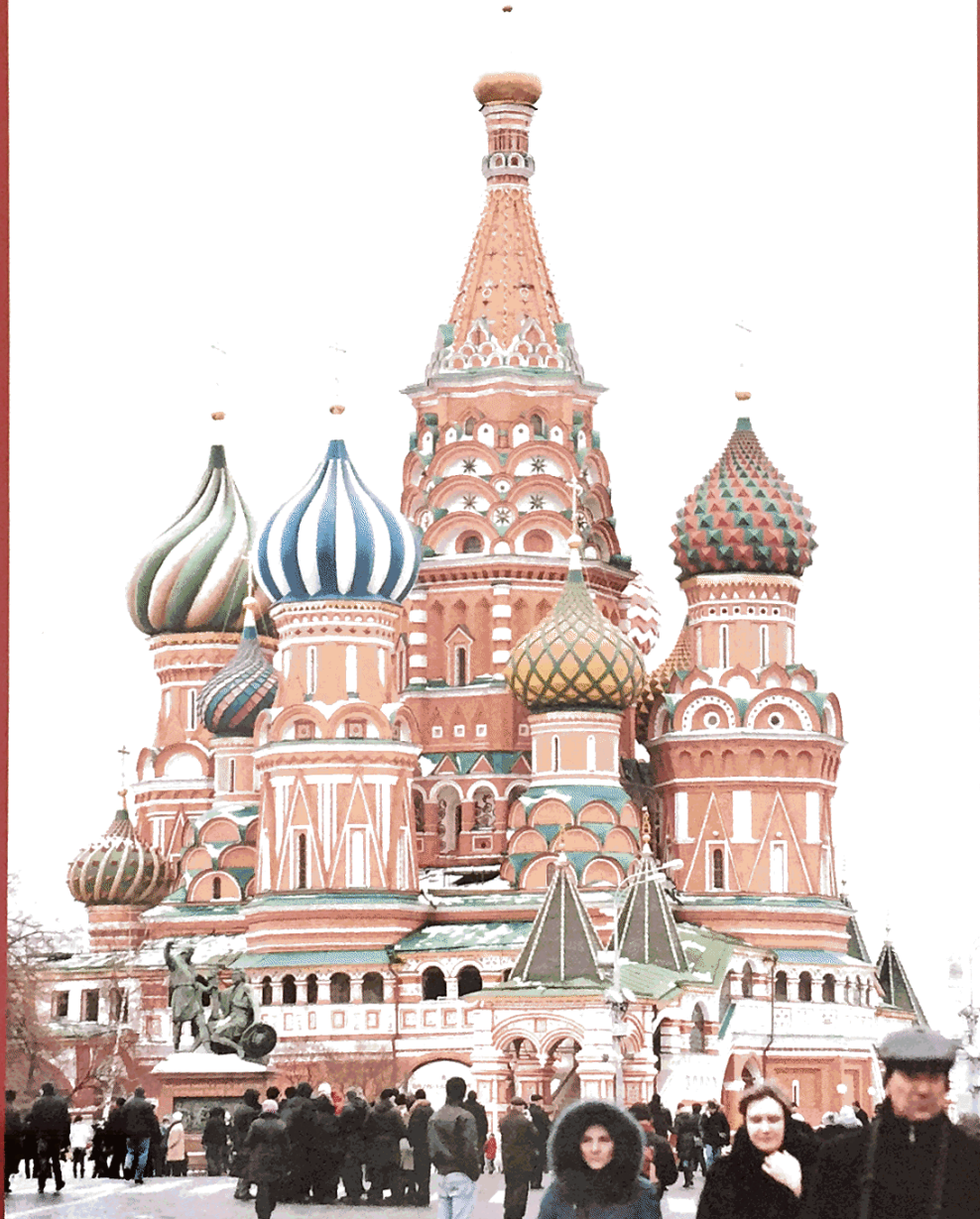
Dat maakt het wat lastig. Ik kan me nu goed voorstellen hoe een analfabeet zich voelt omdat echt alles in het russisch is. Maar zodra je het Russische alfabet onder de knie hebt wordt het iets beter. In andere landen kom je met Engels een heel eind maar hier communiceer je vaak meer met handen en voeten.

Inmiddels is de sneeuw weg en hebben we temperaturen van rond de twintig graden gehad. Het is heerlijk om weer

eens lange lichte avonden te hebben. Nu spelen de kinderen na het eten lekker op straat, ouderwets stoeprandje doen of badminton.

Ik heb inmiddels mijn eerste fotografie opdrachten al weer gedaan. Dus life is good hier in Moskou.

Hilde van der Sterren

INTERVIEW MET MARC MAZAIRAC

Door Roos Lankhaar

Zaterdagmorgen 9 uur zijn Renate en ik op de Nederlandse ambassade aanwezig voor een interview met Marc Mazairac. Marc is sinds augustus 2009 ambassadeeraad (ook wel tweede man genoemd) bij de Nederlandse ambassade in Oman. In augustus 2012 gaat Marc met zijn vrouw Angela en hun drie kinderen vertrekken naar Nederland. Marc gaat werken bij het ministerie van Buitenlandse zaken bij de directie voor economische ontwikkeling in ontwikkelingslanden.

We vragen Marc naar zijn tijd in Oman en zijn plannen voor de toekomst.

Oman is je derde plaatsing na Jemen en Pakistan, was het toeval dat het weer een Islamitisch land betrof?

Na Pakistan heb ik gesolliciteerd op een functie als tweede man bij verschillende ambassades en toevallig is het Oman geworden. Grappig eigenlijk omdat het tussen mijn vorige plaatsingen Jemen en Pakistan in ligt. Ik vind een Islamitisch land prima om in te wonen en werken.

Hoe is Oman bevalen?

Oman is veel minder gecompliceerd dan Jemen of Pakistan. We hadden geluk want het was relatief rustig in Jemen tijdens de periode dat wij daar woonden, zeker als je het vergelijkt met nu. In Pakistan hadden we pech, we werden geëvacueerd vanwege onrust in het land. Ik bracht uiteindelijk het laatste jaar van de plaatsing alleen door terwijl mijn vrouw en kinderen in Nederland woonden. Hier is er geen sprake van een te grote onveiligheid en dat maakt mijn werk een stuk makkelijker uit te voeren.

Wat zijn de zaken waarvoor jij verantwoordelijk bent geweest die de band tussen NL en Oman hebben verbeterd?

Mijn taak hier is de economie stimuleren, Nederland promoten in Oman. Het bezoek van de Koningin heeft hier een enorme boost aan gegeven. Er staan 6 grote missies op stapel waar ministers met delegaties af zullen reizen naar Nederland. Ze gaan onder andere kijken naar onze visserijindustrie en Nederlandse Architectuur. Er komen enorm veel aanvragen voor visa's binnen en het bedrijfsleven toont veel interesse in Nederland. Waar ook veel samenwerking in bestaat met de beroepsopleiding en met Universiteiten. Er worden bijvoorbeeld beurzen toebedeeld aan Omaanse jongeren om te kunnen studeren.

Er is twee maal een koninklijk bezoek geweest aan Oman, heb je hier persoonlijk ook van kunnen genieten of was het vooral hard werken?

Ik heb hier heel veel van genoten omdat het een economische boost geeft aan Nederland en de

samenwerking van Oman met Nederland. Er zijn veel positieve gevolgen van dat bezoek. Natuurlijk was het ook heel hard werken, voor al het ambassadepersoneel trouwens wat zich trouwens ook voor 200% heeft ingezet. Nadat het bezoek was afgelopen had ik zoveel energie gekregen van het succes dat ik eigenlijk gewoon door ben gegaan in plaats van een stapje terug.

Wereldburger of dorpeling?

Wereldburger, ik heb altijd graag in het buitenland gewoond, van mijn elfde tot mijn zestiende heb ik in Amerika gewoond, ik vind dit een privilege om te mogen meemaken. Jemen vond ik als eerste buitenland ervaring fantastisch.

Bescheiden of graag op de voorgrond?

Moeilijk om van jezelf te zeggen maar bescheiden, ik hoef niet perse op de voorgrond te treden. Wel kan ik het omdat ik vanuit mijn functie regelmatig gevraagd wordt om op de voorgrond te treden.

Barok of minimalisme?

Minimalisme, ik houd van strakke inrichtingen en strakke lijnen. Van het Chedi en het Al Bustan geef ik duidelijk de voorkeur aan het Chedi.

Het beste ligt achter me of moet nog komen?

Moet nog komen, absoluut!

Waar wil je over zeg 6 jaar staan?

Graag in het buitenland! Canada of de Verenigde Staten lijkt me leuk of Afrika, maar die laatste vindt mijn vrouw niet zo leuk denk ik! Graag in een leidinggevende functie op een ambassade of in het bedrijfsleven.

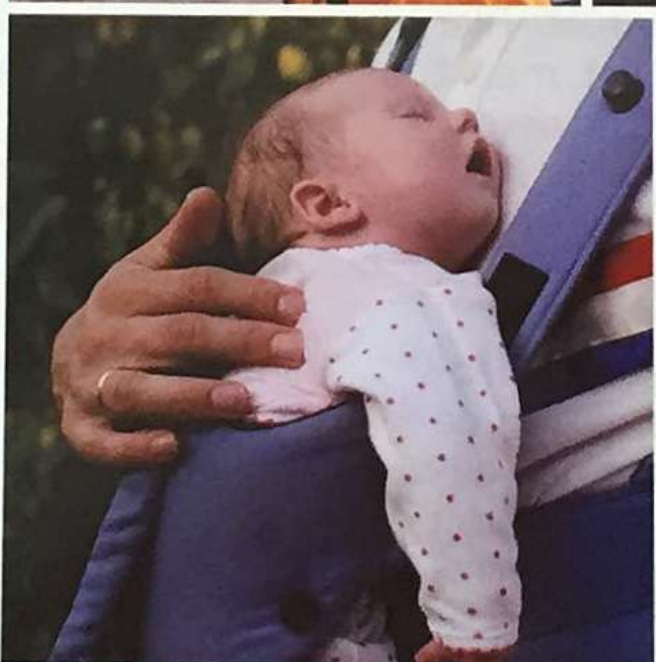

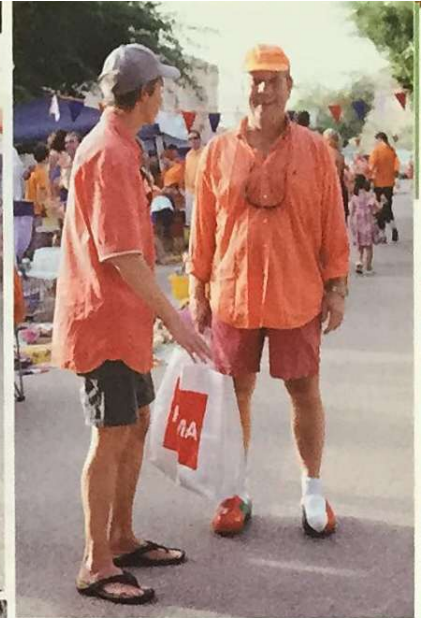
Marc, hartelijk bedankt voor dit interview en we wensen jou en je gezin een hele mooie tijd en veel succes in Nederland en wie weet waar daarna!

Vrijmarkt 2012

NEDERLAND EN OMAN

Oman heeft Nederland ontdekt! Dat zien wij terug in de grote stroom reizigers die een visum om Nederland te bezoeken hebben aangevraagd. Nog nooit had onze visumafdeling het zo druk. In de maand mei werden al meer dan duizend visa verstrekt, een getal dat meestal pas in juli of augustus wordt bereikt. Niet alleen zakenmensen, maar ook toeristen en studenten kiezen ervoor Nederland te bezoeken. Alleen al in 2012 zullen meer dan honderd Omaanse studenten in Nederland onderwijs gaan volgen. Dat getal zal naar verwachting de komende jaren ook nog eens verdubbelen.

Jonge Omanies gaan studeren in Nederland

ACTIVITEITEN

De afgelopen maanden kunnen we terug kijken op een reeks van mooie evenementen. Begin maart organiseerde de ambassade verschillende optredens van de Nederlandse pianist Marcel Worms. Hij trad op in Bait Al Zubair en verzorgde ook een Jazz- en Blues-avond in het Bustan Hotel. Dit jaar waren we er met Koninginnedag vroeg bij. De dag stond in het teken van 'Dutch Design'. Omaans Bedrijfsleven en studenten van Geotech volgden seminars die verzorgd

werden door Nederlandse architecten. De architecten sierden de receptie op met hun ontwerpen begeleid door de muzikale klanken van Mike Del Ferro en Coco York.

Omaanse studenten in Nederlandse Architectuur workshop

HANDEL EN ECONOMIE

Het koninklijk bezoek heeft de handelsbetrekkingen tussen Nederland en Oman verder te versterkt. Naast een miljoenencontract werden ook Memorandums of Understanding getekend waar het voornemen om te gaan samenwerken op verschillende economische thema's is vastgelegd. Om die thema's verder uit te werken zullen de komende maanden Omaanse politici en zakenmensen vertrekken naar Nederland.

Nieuws van de Nederlandse Ambassade in Oman

De onderwerpen variëren van visserij, medische instrumenten tot beroepsonderwijs. 5 missies, ieder begeleid door een Omaanse minister of onderminister, zullen kennis maken met Nederlandse producten en know-how. Alles wijst erop dat de verhoging van activiteit zich gaat vertalen in meer handelsactiviteit.

CONSULAIRE ZAKEN

Het blijft druk op de consulaire afdeling. De aanvraag van visa naar Nederland is bijna verdubbeld in drie jaar tijd. De verwachting is dat die trend door zal zetten. Gelukkig kan de ambassade najaar 2012 waarschijnlijk een extra kracht in dienst nemen om de toename

aan consulaire werkzaamheden op te vangen. In dat geval hopen we iemand uit de Nederlandse gemeenschap te kunnen vinden ter versterking.

Terugkijken op al onze activiteiten of juist zien wat er gaat gebeuren kan via onze Facebook pagina. Word vriend van de ambassade en mis niets meer.

Surf naar www.facebook.com/netherlandsembassy.oman.

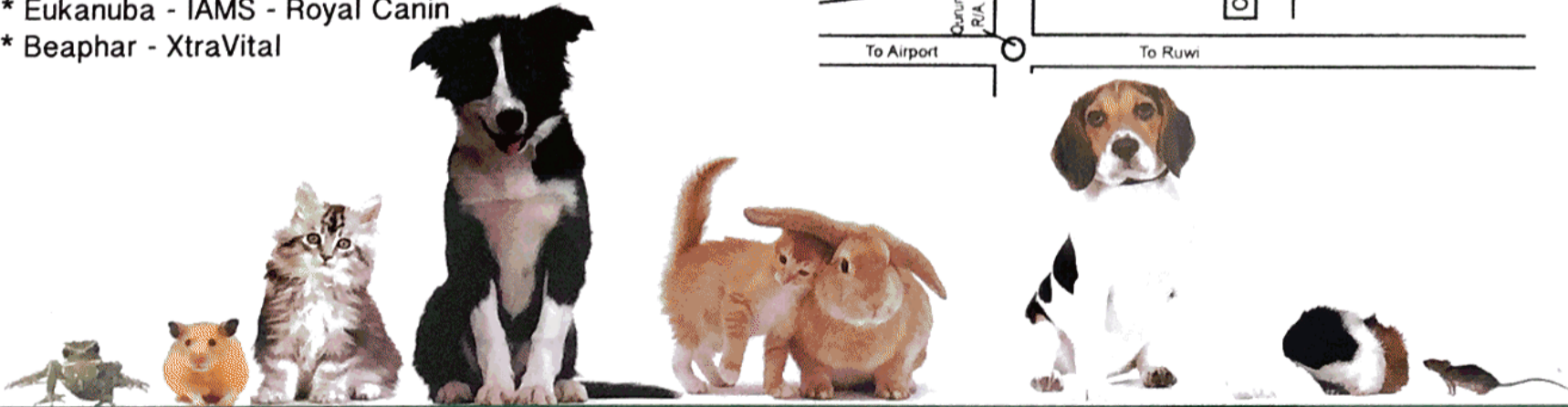
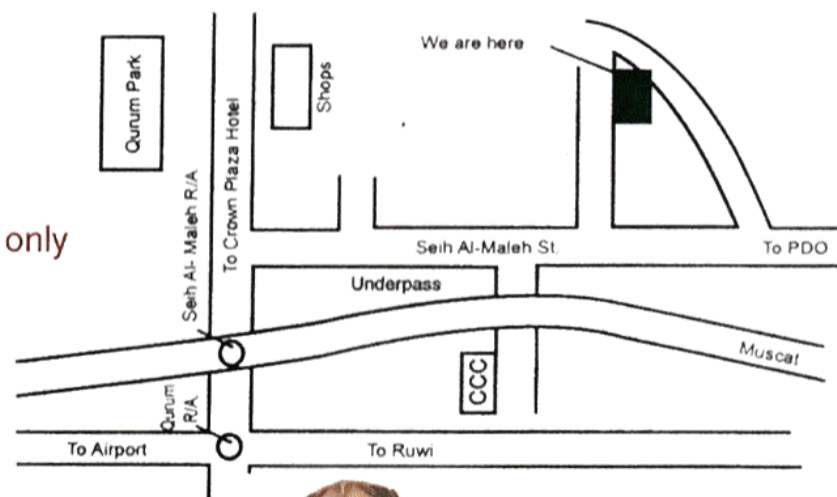

عيادة القرم البيطرية Al Qurum Veterinary Clinic

DR. ELKE HEITZ MRCVS - DR. NATALI KRANJEC DVM - DR. PETAR BOGUNOVIC DVM - DR. HETTY PENNINKHOF DRs.

- * Adopt a cat or dog - Sponsor a cat or dog Project
- * Consultations - Vaccinations - Operation
- * Fully Equiped Hospital
- * Horse Treatment and Medications
- * House Calls by Appointment
- * 24 HR Emergency Service - 92703273 out of hours only
- * Full Import and Export Service
- * IATA Approved Travel Kennels
- * Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- * Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- * Beaphar - XtraVital

Opening hours: Sat-Wed 08.30 - 13.30 & 16.00 - 19.00 Thursdays 09.00 -13.00. Consulting Hours: Sat - Wed 09.00 - 13.00 & 16.00 - 19.00
Location: Way 1822. Building 1467, Qurum, Sultanate of Oman - Postal Address: PO Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman
Tel.: +968 24562263 - Fax: +96824562804 - Email: info@muscatvets.com - Website: www.muscatvets.com

Financiële Perikelen

door Henk Vriesman

Geachte expat,

Tijdens recente omzwervingen in de Emiraten en Oman had ik af en toe een déjà vu van het financiële landschap zoals dat hier in Nederland was voor we het begrip "woekerpolis" kenden.

Veel expats proberen via het lokale aanbod aan financiële producten hun groeiende pensioengat te dichten of, als dat er niet is, een appeltje voor de dorst te creëren. Als ik dan kijk naar dat lokale aanbod, heb ik sterke twijfels of dat gaat lukken. Tot mijn verbazing, wordt er aan Nederlanders nog op uitgebreide schaal polissen verkocht. Ik dacht altijd dat je een polis alleen maar nodig had om fiscaal voordeel te behalen. In Oman is een polis, vanuit die optiek, dus tamelijk nutteloos. Vanuit een verzekeraar of "gratis" adviseur gezien, is dat natuurlijk anders. Voor hen is een polis een zak met (uw) geld met allerlei kraantjes erin gedraaid, waaruit wat rendement druppelt in de vorm van kosten. (uw kosten is hun winst).

Historie

Laat ik beginnen met een stukje historie. In de jaren '90 kwam in Nederland de beleggingsverzekering sterk in opkomst. Gestuwd door de hoge rendementen op aandelen in die jaren en accommoderende fiscale regels werden deze polissen met miljoenen tegelijk verkocht. Vlot geklede en goed betaal-de "gratis" adviseurs in een blauw pak en met 2 weken opleiding en een lease BMW verdienden goud. Heel Nederland tekende in goed vertrouwen (ik ook). De naam woekerpolis ontstond in 2006, door een uitzending van TROS Radar. In de jaren daarna gingen batterijen advocaten aan de slag om voor hun klanten recht te halen, wat maar zeer beperkt is gelukt. Verlies van vertrouwen, niet afgeloste hypotheek en karige pensioenen zijn het resultaat.

Hoe herken je een woekerpolis
Woekerpolissen hebben de volgende kenmerken:

- De jaarlijks kosten zijn hoger dan 3,5% (nieuwe norm voor een polis is maximaal 2,45%).
- Er wordt gerekend met zeer hoge rendementen (boven de 10%) waardoor het lijkt, of u een enorm kapitaal opbouwt en een geweldig pensioen hebt.
- Het taalgebruik is wollig en verhuulend en de voorwaarden zijn door een normaal mens niet te lezen.
- Het bijbehorende advies is "gratis" en wordt u opgedrongen door getrainde verkopers, die zich adviseur durven noemen (cold calling is favoriet).

Verwacht rendement

In de beleggingsleer wordt gewerkt met een verwacht rendement op aandelen, obligaties en andere vermogenstitels. Een goed gespreide portefeuille met van alles wat (beperkt risico) heeft een verwacht rendement voor kosten van ongeveer 6 a 7% per jaar. Ik denk dat u wel op uw klompen kunt aanvoelen dat als je daarvan jaarlijks 3,5% of meer door de kraantjes laat lekken, u beter kunt sparen. Nadeel van sparen is natuurlijk dat u heel veel moet inleggen. Sparen houdt op dit moment niet eens de inflatie bij, waardoor je koopkracht langzaam wordt uitgehold. Sparen voor je pensioen betekent per definitie een karig pensioen. Dat geldt zeker als je, later in Nederland, ook nog de 1,2% vermogensrendementsheffing moet betalen.

Kosten

Gratis beleggen kan natuurlijk niet want ook al doet u alles zelf, dan heeft u transactiekosten, bewaarloon en kosten van innen van dividenden etc. Dat is minimaal 0,5% per jaar en vaak (veel) hoger. In Nederland kunt u tegenwoordig beleggen met een kostenstructuur van 1,5%-2,5% per jaar all-in en dan blijft er wel genoeg over, om het voor u de moeite waard te laten zijn.

Rekenvoorbeeld

Om het effect van kosten op de lange termijn te laten zien kan ik het beste een voorbeeld geven. Stel u heeft al € 50.000 en u belegt nog 25 jaar lang

Uw eigen huis als investering

iedere maand € 1.000. In het eerste geval doet u dat in een polis met 4% kosten en in het tweede geval met 1,5% kosten maar natuurlijk niet in een polis. Als we uitgaan van 7% verwacht rendement, dan heeft u in de polis een netto rendement (rendement na kosten) van 3%. Uw kapitaal is in 2037 gegroeid naar ongeveer € 553.000. Als u dat kapitaal gebruikt voor pensioen en u maakt na uw pensioen datum 3% rendement, kunt u zichzelf 25 jaar lang € 31.400 per jaar uitkeren, inkomstenbelastingvrij.

In het tweede geval met 5,5% netto rendement en de rest hetzelfde, heeft u in 2037 € 842.000 en daarna 25 jaar lang € 47.800. Het verschil is € 16.400 per jaar meer pensioen. Het verschil van een paar procentjes is ineens 52% geworden. Hier ziet u de vernietigende werking van te hoge kosten op uw vermogensopbouw.

Wat gebeurt er nu in Nederland

Als reactie op de woekerpolis affaire en het aandelenlease schandaal (daarvoor) heeft de wetgever in 2006 een traject ingezet om de financiële wereld te zuiveren, met als leidraad "customer first". Er is kostentransparantie ingevoerd bij hypotheek, beleggingspolissen en de meeste verzekeringen en als klap op de vuurpijl is er vanaf 1-1-2013 een totaal provisieverbod, behalve op schadeverzekeringen (die hebben 20 tot 30% provisie). Verder gaan in de beleggingswereld de zogenaamde kick backs (distributie vergoedingen) sneuvelen die banken en intermediairs krijgen van beleggingsfondsen (zeg 0,75% per jaar gemiddeld). De provisie op transactiekosten wordt ook aangepakt. Met een beetje mazzel wordt ook het begrip total cost of ownership (TCO) ingevoerd en worden ook de interne kosten (0,5% per jaar gemiddeld) van beleggingsfondsen die niet in de TER (total expense ratio) zitten transparant. Als alles transparant is en u uw adviseur zelf betaalt, dan pas kunt u echt vergelijken en onderbouwde beslissingen nemen over uw financiële toekomst.

Oman

Nu terug naar uw expat appeltje voor de dorst. Ik kom bij nieuwe klanten regelmatig producten tegen met erg hoge kosten. Meestal polissen van Engelse verzekeraars die via de kanaal eilanden opereren. Sommige van die polissen zijn in Engeland verboden. De kosten van de gebruikte beleggingsfondsen hebben vaak een verhoogde TER en de totale kostenstructuur is zeer onoverzichtelijk en ligt, bijna altijd, rond de 4% of hoger. Deze polissen verdienen dus de kwalificatie woekerpolis. Uw appeltje wordt een klein appeltje terwijl het expat bestaan juist geweldige mogelijkheden biedt om voorgoed financieel onafhankelijk te worden. Ik zie verder veel wollig taalgebruik, hoge verwachte rendementen (boven de 10%) en ontzettend veel gratis advies, meestal gegeven door vlot babbelende jongelui met 2 weken opleiding, een mooi pak en een lease BMW. ~Déjà vu~

Misschien is het tijd om uw geld alvast naar Nederland te laten remigreren. Daar zijn meerdere redenen voor. Voor de volledigheid: U betaalt geen vermogensrendementsheffing zolang u niet in Nederland woont en de polissen in Oman hebben naast een hoge kostenstructuur, heftige afkoopkosten waar een Nederlandse woekerpolis niet aan kan tippen. Begin nooit aan een polis tenzij het in uw voordeel is.

Suggesties over onderwerpen voor een volgende column zijn van harte welkom. Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mailen naar:

Uw Raskrabbelaar:
Henk@PlanningMasters.nl
Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

KinderPagina

Na dit schooljaar!!

Hey ik ben Lisa. Na de zomer vakantie ga ik verhuizen naar Dubai. Dat is heel leuk, maar Oman ga ik wel missen. Ik ga dan geloof ik naar GEMS World Academy. Dat is een enorme school en die is wat anders dan PDO school. Ik ga dan naar 6th grade (1ste middelbaar in het Amerikaanse systeem). In die school zijn hartstikke veel dingen om te doen en alles is er IMMENS. In Dubai ga ik in een compound wonen. Ik kijk er erg naar uit in Dubai te wonen. Alvast dag Oman!!

Na dit schooljaar!

Hey! Ik ben Jade, ik ben elf jaar en ik zit in groep acht. Ik ben nu op m'n laatste jaar van de basisschool. Het is best wel spannend om na 4,5 jaar Nederlands onderwijs op de PDO School af te sluiten. Na de PDO School ga ik naar de ABA. ABA staat voor American British Academy. Ik ga naar die school omdat mijn oudere broer er al op zit. Ik ga de PDO School erg missen maar ik zie er erg naar uit om naar een nieuwe school te gaan. Bye PDO, hello ABA!

Na dit schooljaar

Hee ik heet Ping, ik ben 11 jaar. Na groep zeven ga ik naar Nederland verhuizen. Ik vind het leuk om naar Nederland te gaan, want daar kan ik weer fietsen en met vriendinnen afspreken. Wat ik zo leuk vind om te doen is op zaterdagmorgen brood halen bij de bakker. Ik weet nog niet naar welke school ik ga. Ik woon in Wassenaar en in die wijk is het heel leuk. Ik ga PDOschool wel erg missen.

Na de zomervakantie!

Hey, ik ben Maxim, ben 11 jaar en zit in groep 8. Ik woon hier nu al 5 jaar, ik zit dus al 5 jaar op de PDO school. Na de zomervakantie ga ik naar de BSM. Het jaar daarna ga ik weer terug naar Nederland. In Nederland ga ik naar "de Ullenhof" en daar ga ik VWO doen. Ik ga de PDO school heel erg missen maar ik denk dat ik het op de BSM ook erg leuk ga vinden.

Na dit schooljaar!

Heei! Ik ben Levy, ik ben elf jaar en zit in groep acht. Ik woon hier nu bijna een jaar. Na de zomervakantie woon ik nog steeds hier in Oman. Ik ga dan naar de BSM. Het lijkt me een hele leuke school. Ik ga Nederlands en Engels onderwijs doen. Ik heb voor deze school gekozen omdat toen we er gingen kijken zag het er leuk uit en ook gewoon omdat mijn broer er ook op zit. Ik ga PDO school heel erg missen, maar ik denk dat ik het heel erg naar me zin ga krijgen op de BSM!

Na groep 7

Hey ik ben Nikki Nieuwenkamp. Na groep 7 ga ik verhuizen, we weten nog niet waar we heen gaan. Maar ik wil heeeel graag naar: Amerika (L.A.), naar Nederland of naar Australië. Ik hoop dat waar we heen gaan een rijk en beroemd land is. Ik kijk ernaar uit dat er veel shops zijn en dat ze er een hele leuke school hebben. Want ik houd van winkelen. Maar ik moet wel nog even genieten van dit jaar, want het is zo voorbij.

Volgend jaar

Hoi! Ik ben Sacha Sibeijn en ik zit in DP8. Ik woon al 4,5 jaar in Oman en na de zomervakantie ga ik weer in Nederland wonen. In Nederland ga ik naar Haganum in Den Haag. Dat is een Gymnasium. Een Gymnasium is een normale school, waar je ook nog Latijn en Grieks leert. Ik wil naar het Gymnasium omdat ik Latijn en Grieks nodig heb als ik later huisarts wil worden. In Nederland ga ik Oman vast heel erg missen en ik hoop dat we er nog een keertje op vakantie gaan!

Naar een andere school

Heei, ik ben Kiki Michels. Volgend jaar ga ik naar de American British Academy, ik ga er naar toe omdat mijn broer en zus daar ook op school zitten en het lijkt me een leuke school. In het begin van het jaar keek ik er niet naar uit om naar de ABA te gaan, omdat ik toen nog niet goed Engels kon. Maar nu kijk ik er wel naar uit, want op de PDO school heb ik mijn Engels flink verbeterd.

Na de zomervakantie

Mijn naam is Paul en ik ben 11 jaar oud. Ik zit nu in mijn laatste jaar op de basisschool. In de zomervakantie ga ik naar Nederland verhuizen. Ik ga dan naar een middelbare school in Groningen. De school heet HHC en dat staat voor Het Hogeland College. Ik denk dat het een hele grote school is. Ik ga Oman heel erg missen en neem veel herrineringsen aan dit land, deze cultuur en de PDO school mee terug naar Nederland.

B.S.M.

Hallo, ik ben Bart Hartsema en ik ben 11 jaar. Na de zomervakantie ga ik naar de B.S.M., dat is afgekort van British School of Muscat. Waar ik naar uitkijk is dat mijn zus op de B.S.M. zit, want dan kan ik aan haar hulp vragen als dat nodig is. Wat ik misschien niet zo leuk ga vinden is dat ik het spannend vind dat ik misschien geen vrienden/vriendinnen ga krijgen. Maar dat komt vast nog wel.

Na dit schooljaar

Heeeii, ik ben Eva. Na de zomervakantie ga ik in China wonen. Er gaat wel wat veranderen: op school moet ik alleen maar Engels praten, en de school waar ik naartoe ga is in een heel groot gebouw. In dat gebouw zitten 4 scholen: de peuterschool, de basisschool, de middelbare school en de highschool. Ik ga naar de middelbare school. We krijgen een groot huis, daar kijk ik heel erg naar uit! In de zomer kan het in China heel warm en in de winter kan het heel koud worden. Dan kun je zelfs schaatsen op ijs. Ik heb heel veel zin om naar China te gaan.

Beste allemaal,

Wij wensen jullie veel geluk op jullie nieuwe school waar op de wereld deze dan ook staat en willen jullie heel hartelijk bedanken voor jullie bijdrage aan de Raskrabbel dit jaar.

Bedankt!

Gewoon bij het Holland Comite

Everybody happie!

Tickets: 5 RO leden

7 RO niet-leden

Snacks

puur en eerlijk!

Welkomstcocktail .... HAMSTEREN ....

Muziek door DJ Harry Piekema